

Νέφους

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΤΟΜΟΣ Θ' - ΕΤΟΣ 19

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ Δραχ. 16
Ἐξωτερικοῦ Φράγκ. 20

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ
Φ. Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Ὁδὸς Σωκράτους ἀριθ. 2
(Ἐπισθεν τοῦ Βαρβακείου)

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΧΩΡΑΙ

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Ν. ΠΟΛΟΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Τὴν 2αν Δεκεμβρίου εἰσήλθομεν εἰς εἶδος περιβόλου χιόνος καὶ εὐρέθημεν πρὸ παγετῶνος μήκους 120 μιλίων καὶ πλάτους τεσσαράκοντά.

Τὴν 5ην Δεκεμβρίου εἶχομεν διέλθει τὸν παγετῶνα. Ὁ πάγος ἦτο τόσον τραχὺς καὶ ἀνώμαλος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ὥστε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς 6ης Δεκεμβρίου μόλις ἠδυνήθημεν νὰ τρέξωμεν 600 μέτρα.

Τὴν 7ην Δεκεμβρίου εἰς ἵππος ἐξηφανίσθη πεσὼν εἰς κρημνόν. Μόλις κατάρθωσε νὰ σωθῆ εἰς τῶν ἰατρῶν, τὸ δὲ ἔλκυθρον, τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον ἔπαθε σοβαρωτάτης βλάβας.

Εἴμεθα ἤδη ἠναγκασμένοι νὰ φέρωμεν ἕκαστος βάρους 250 λιτρῶν.

Τὰ νέφη διελύθησαν τὴν 8ην Δεκεμβρίου καὶ ἠδυνήθημεν νὰ διακρίνωμεν πρὸς τὰ νοτιο-ανατολικὰ ἑνὴν ὄροσειράν.

Βαδίζοντες ἐπὶ τοῦ πάγου ἐπίπτομεν πολ- λάκις ἢ ἠναγκαζόμεθα

νὰ μένωμεν ἀνηρητημένοι ἀπὸ τοῦ ἐφιππίου τῶν ζώων. Τοὺς πίπτοντας ἐβοηθοῦμεν νὰ ἐγερθῶσι τῇ βοήθειᾳ σχοινίων.

ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τὴν 18ην Δεκεμβρίου ἐφθάσαμεν εἰς 2, 270 μέτρων καὶ ἀφήσαμεν ἐκεῖ νέαν ἀποθήκην τροφῶν μὴ λαβόντες μεθ' ἡμῶν παρὰ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα.

Ἡ τροφή ἕκαστου ἕξ ἡμῶν περιορίσθη εἰς 20 οὐγγίας δι' ἕκαστην ἡμέραν.

Τὴν 26 Δεκεμβρίου ἐφθάσαμεν εἰς ὕψωμα 3000 μέτρων, ὅπου ἠναγκάσθημεν ν' ἀφήσωμεν τὸ δεύτερον ἔλκυθρόν μας. Ἐπνεεν ἰσχυρότατος ἄνεμος καὶ ἡ θερμοκρασία ἐποίκιλλε μεταξὺ 39 καὶ 60 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδέν.

Διήλθομεν μικρὰν ἀνάπαυαν καὶ ὁ ἄνεμος καὶ τὸ ψῦχος ἠλαττώθησαν ἐπαισθητῶς. Ἐγκατεστήσαμεν καὶ ἐκεῖ ἀποθήκην ζωοτροφῶν.

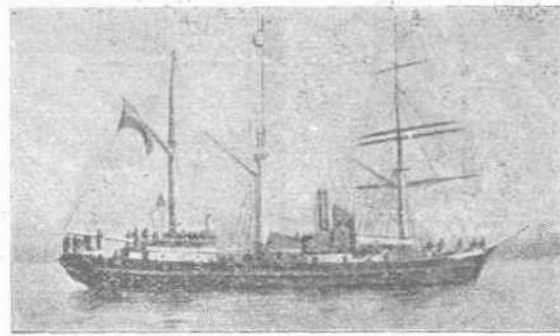
Τὴν 4ην Ἰανουαρίου ἐξεκινήσαμεν παραλαβόντες μεθ' ἡμῶν μίαν μόνην σκηνήν. Τὰ τεμάχια τῆς ἄλλης μετεχειρίσθημεν

Ὁ ἑνδοξὸς ἐξερευνητὴς Σάκλετον, ὁ κατακτητὴς τοῦ Νοτίου Πόλου.

ἔπως ἀφίνωμεν κατά μήκος τῆς ὁδοῦ σημεῖα τῆς διαβάσεώς μας.

Ὁ πάγος ἦτο μαλακός. Καταιγὶς ἐνσκήρασα διήρκεσε τρεῖς ὀλοκλήρους ἡμέρας με ἄνεμον ταχύτητος 70 μιλίων τὴν ὥραν. Ἡ ναγκάσθημεν νὰ σταματήσωμεν. Καίτοι δὲ εἰχομεν σάκκους γουναρικῶν, ἐντὸς τῶν

Τὸ πλοῖον τῆς ἀποστολῆς Σάκλετον «Nimrod»

ὁποῖων ἐκοιμώμεθα, τὰ μέλη μας πολλὰς ἐσκλήρυνοντο ἐκ τοῦ ψύχους».

«Τὴν 9ην Ἰανουαρίου 1909 ἐφθάσαμεν εἰς νότιον πλάτος 88.23 μοιρῶν, τὸ νοτιώτατον σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἠδυνήθη μέχρι σήμερον νὰ φθάσῃ ἄνθρωπος.

Ἐστήσαμεν ἐκεῖ τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν, τὴν ὁποῖαν κατὰ τὴν ἀναχώρησίν μας μᾶς εἶχε δώσει ἡ Βασίλισσα.

Περὶ ἡμᾶς οὐδὲν ὄρος διεκρίνετο. Πρὸς νότον ἐβλέπομεν ἐν ὕψωμα.

Καὶ ἠρχίσαιμεν νὰ ἐπιστρέφωμεν, διὰ νὰ συλλέξωμεν τὰς προμηθείας τῆς τελευταίας ἀποθήκης, τὴν ὁποῖαν εἰχομεν ἐγκαταστήσει.

«Τὰ μικρὰ τεμάχια τῆς σκηνῆς, τὰ ὁποῖα εἰχομεν στήσει ὡς σημαίας, διὰ νὰ δεικνύουν τὸν δρόμον τῆς ἐπανόδου, εἶχον παρασυρθῆ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. Ἠκολοθησαμεν ὁμως τὰ ἴχνη μας, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀρκετὰ εὐδιάκριτα.

Διειρέχομεν 20—29 μίλια τὴν ἡμέραν καὶ αἱ καταιγίδες περὶ ἡμᾶς ἦσαν ἀσθενέστεραι.

Εὔρομεν τὴν πρώτην ἀποθήκην. Αἱ τροφαί, τὰς ὁποίας εἰχομεν ἀρήσει, ἦσαν σιλιπνὰ καὶ κναυαί.

Ἡ κἀθοδος ἡμῶν ἦτο βραδεῖα καὶ κοπιώδης. Τὴν πρωίαν τῆς 26ης Ἰανουαρίου εἰχομεν ἐξαντλήσει τὰς προμηθείας μας καὶ ἐπροχωροῦμεν βραδέως ἕνεκα τῆς χιόνος.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 27ης Ἰανουαρίου ἐφθάσαμεν εἰς τὴν δευτέραν ἀποθήκην μας.

Τὴν 2αν Φεβρουαρίου ἐπανείρομεν τὴν ἀποθήκην τὴν ὁποῖαν εἰχομεν ἐγκαταστήσει εἰς πλάτος 82 μοιρῶν.

Εἰς τῶν ἰατρῶν ἔπαθε δυσεντερίαν ἐκ τοῦ ἰσπειον κρέατος. Τὴν 4ην Φεβρουαρίου ἐπάσχομεν ὄλοι ἐκ δυσεντερίας, ἡ ὁποία μᾶς ἐβασάνισεν ἐπὶ 8 ὀλοκλήρους ἡμέρας.

Κατωρθώσαμεν τέλος νὰ φθάσωμεν εἰς πλάτος 81 μοιρῶν καὶ τὴν 13 Φεβρουαρίου μᾶς ἔλειψαν πάλιν αἱ τροφαί. Εἰχομεν ψύχος 50 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδὲν καὶ ὀρητικὴν καταιγίδα.

Ἀρήσαμεν πᾶν ὅ,τι περιττὸν εἰχομεν μεθ’

ἡμῶν καὶ τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἄλλην μας ἀποθήκην.

Τὴν 23ην Φεβρουαρίου εὔρομεν τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποῖαν ἄλλη ἀποστολή εἶχεν ἐγκαταστήσει κατὰ τὸν Ἰανουάριον.

Ὁ ἰατρὸς Μαρσάλ πάσχων ἐκ δυσεντερίας, μόλις ἠδυνήθη νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ.

Τέλος ἐλάβομεν εἰδήσεις περὶ τοῦ πλοῖον μας καὶ ἠδυνήθημεν νὰ φθάσωμεν μέχρις αὐτοῦ».

Ὁ Σάκλετον ἐπιλέγει :

«Διειρέξαμεν 1608 μίλια ἐντὸς 126 ἡμερῶν. Συνελέξαμεν πληροφορίας γεωλογικῆς κυρίως σημασίας. Ἐσημειώσαμεν 8 ὄροσειράς καὶ πλείονας τῶν 100 κορυφὰς ὄρέων.

Ὁ γεωγραφικὸς ἀνταρκτικὸς Πόλος κεῖται ἀσφαλῶς ἐπὶ ὑψώματος 3,300 ἕως 3,600 μέτρων. Τὰ ὄρη δὲ τῶν πολικῶν χωρῶν ἔχουν ὕψος 1000 μέχρι 4000 μέτρων».

Ἐκτὸς ὁμως τῆς σημαντικῆς ἐξερευνησεως τοῦ Ν. Πόλου, πολλὰ σοβαρώτατα ἐπιστημονικὰ πορίσματα ἐγνώσθησαν μέχρι τοῦδε. Διεφιλονικεῖτο ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων, ἂν ἡ ἀνταρκτικὴ χώρα ἦτο μεγάλη τις ἡπειρος ἢ σωρὸς νήσων συνδεομένων πρὸς ἀλλήλας διὰ πάγετων.

Ἡ ἀνακάλυψις ὑπὸ τοῦ Σάκλετον μεγάλων ὄροσειρῶν καὶ ἡ παρατήρησις μεγάλου ὄροπέδιου πρὸς νότον τοῦ σημείου, μέχρι τοῦ ὁποῖου ἐφθάσεν ἡ ἀποστολή, θέτουν ἐκτὸς ἀμφιβολίας, ὅτι ἡ ἀνταρκτικὴ χώρα εἶνε μεγάλη ἡπειρος.

Μᾶλλον σοβαρὰ διὰ τὴν ἐπιστήμην παρατήρησις εἶνε ἡ τῆς ἀνακαλύψεως ἀνθρακωρυχείων, τὰ ὁποῖα εὔρεν ὁ Σάκλετον.

Ἡ ὑπαρξις ἀνθρακωρυχείων μαρτυρεῖ, ὅτι εἰς ἄλλην προγενεστέραν ἐποχὴν ὑπῆρχε βλάστησις ἐν τῷ Πόλῳ, καὶ ὅτι φυσικῶς ἡ θερμοκρασία ἦτο ὑψηλότερα, καὶ δὴ ἀνωτέρα τῆς σημερινῆς θερμοκρασίας τῶν χωρῶν τοῦ Ἰσημερινοῦ.

Ἐπίσης ἡ ὑπαρξις βλαστήσεως καὶ ἡ ἀνεύρεσις ἐντόμων, ὅμοια τῶν ὁποῖων μόνον εἰς τὴν Παταγωνίαν ὑπάρχουν, ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ σημερινὴ πολικὴ ἡπειρος ἦτο συνδεδεμένη μετὴν Βόρειον Ἀμερικὴν καὶ πιθανῶς τὴν Αὐστραλίαν, ἀπὸ τῶν ὁποῖων ἀπεσπάσθη κατόπιν μεγάλου κατακλυσμοῦ.

Διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Σάκλετον ἐξηκριβώθη ἐπίσης καὶ τὸ σοβαρώτατον, ὅτι οἱ πάγοι τοῦ Πολικοῦ κύκλου βαίνουν ἐλαττούμενοι καὶ

Ζάμελ Μουράϊ Βιολόγος, Φ. Μαρζόκλεωρος Γεωμέτρης, Ζ. Ἀδάμ Γεωλ.-Μετεωρολόγος, Ἐρικ Μάρσαλ Χαρτογράφος, Δρ Μισίλ Ἴατρὸς

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΑΚΛΕΤΟΝ

ὑποχωροῦντες πρὸς Νότον.

Ἐντὸς τῶν 70 τελευταίων ἐτῶν οἱ πάγοι ὑπεχώρησαν κατὰ 18 ὀλοκλήρα μίλια. Ἡ ἐξερευνητικὴ ἀποστολή τοῦ Ρὸς πρὸ 70 ἐτῶν εὔρηκε τοὺς πάγους ἐκτεινομένους 15 ὄλα μίλια ἀπώτερον τῆς σημερινῆς ἐκτάσεώς των.

Οἱ λόγοι τοῦ φαινομένου τούτου δὲν εἶνε εὐκολοὶ νὰ ἐξηγηθοῦν ἐκ τοῦ προχείρου. Πάντως ὁμως ἀντὶ νὰ παραδεχθῆ τις ὕψωσιν τῆς θερμοκρασίας ἐν τῷ πόλῳ λογικώτερον εἶνε νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι τὸ φαινόμενον ἐξηγεῖται διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ὑδατιμῶν.

Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς ἀποστολῆς τοῦ Σάκλετον ἐγκεῖται εἰς τὴν ταχύτητα, μετὴν ὁποῖαν ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ ἐπὶ τῆς πολικῆς χώρας.

Τὸ ρεκόρ τῆς ταχύτητος ἦτο μέχρι τοῦδε 350 μίλια εἰς 36 ἡμέρας, δηλαδή ὀλιγώτερον τῶν 10 μιλίων τὴν ἡμέραν. Ὁ Σάκλετον δὲ κατὰ μέσον ὄρον διήνυσεν 14 μίλια τὴν ἡμέραν. Σημασίας μεγάλης διὰ τοὺς μέλλοντας ἐξερευνητάς εἶνε ἡ πιστοποίησις τῆς ἀντοχῆς τῶν ἵππων τῆς Μανίζουρίας.

Ἄν ὁ Σάκλετον δὲν ἔχανε μέρος τῶν ἵππων του ἐκ τυχαίων παθημάτων, βεβαίως θὰ ἐφθάνεν εἰς τὸν γεωγραφικὸν πόλον.

Καὶ φανταζόμεθα τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν τοῦ ἀτρομήτου ἐξερευνητοῦ, μετὰ λύπης

ἀτενίζοντος πρὸς τὸ λευκὸν ἐκεῖνο χάος, τὸ φέρον εἰς τοὺς Ἀνταρκτικὸς πόλους. Τόσους κότους διήλθε διατρέξας τόσα μίλια χάριν τοῦ μεγάλου εὐγενοῦς σκοποῦ του, ἠτύχησε δὲ νὰ ἴδῃ τὴν ἐνδοξὸν ἐπιτυχίαν του καὶ ὁμως ἐφυγε μετὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν ἀκόμη ἠτημένην.

Δὲν ἠδυνήθη νὰ στήσῃ τὴν σημαίαν του ἐπὶ τῆς 90ῆς μοίρας, δηλαδή τῆς καρδίας τοῦ Ν. Πόλου.

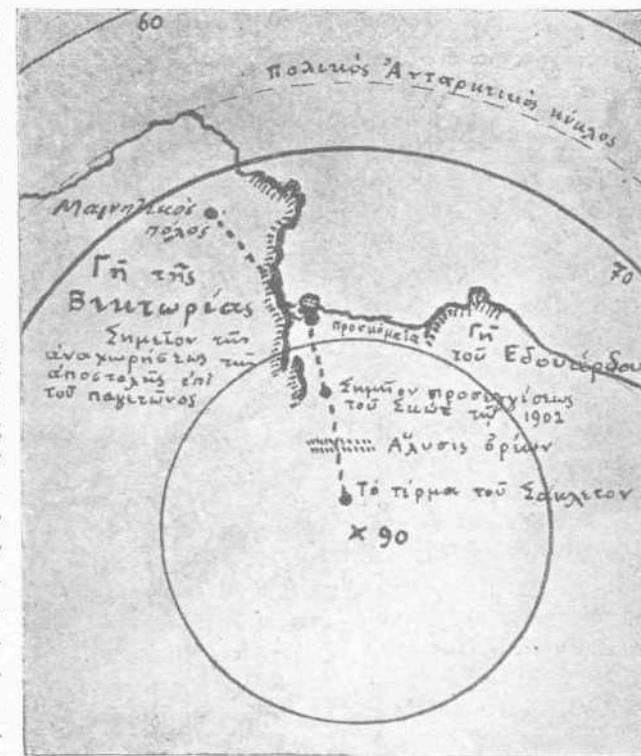
Θὰ τὸ κατορθώσῃ ἄρα τις ;

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

Συμ. Φ. Ἐλπίζομεν ἴδῃ, ὅτι ἕτεροι ἐξερευνηταὶ δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν ὑπὸ τοῦ ἐνδόξου Σάκλετον χαραχθεῖσαν ὁ-

δὸν καὶ νὰ πλουτίσωσι τὴν ἐπιστήμην διὰ νέων τεκμηρίων γεωλογικῆς καὶ φυσιολογικῆς ἀξίας. Δὲν θὰ βραδύνῃ δὲ ἔτι πολὺ νὰ μάθωμεν ὀριστικῶς ἐπίσης, ἂν οἱ πόλοι ἀλλάζωσι θέσιν καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἂν αἱ χώραι ἐκεῖνα δὲν περιέχουσι λείψανα προϊστορικῶν ὄντων καὶ ἴχνη κατοικιῶν πρωτογενῶν τινῶν προγόνων μας.

Τὸ μέλλον ἐγκεῖται βεβαίως ἐν τῇ ἐρευνῇ καὶ ἡ ἐπιτυχία ἐν τῇ ἐπιτυχίᾳ.

Σχεδιογράφημα τοῦ Ν. Πόλου ἐν ᾧ ἐκκριτῶς φαίνεται ἡ γραμμή, ἣν ἠκολούθησεν ὁ Σάκλετον καὶ ὁ Σάκλετον, ὡς καὶ τὸ τεῖμα τοῦ τελευταίου προσεγγίσαντος τὴν 88ην μεσημβρινὴν παράλληλον.

Η ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Η δελνο-ήλιακή κυμάντωσις του εδάφους

Ἡ σοφία τῶν ἀνθρώπων φρονεῖ, ὅτι οὐδὲν πρῶτον στερεώτερον ἔστι τοῦ ἡμετέρου ἐδάφους. Καὶ ὄντως, ἡ μόνιμος Γῆ μας δὲν παρουσιάζει ἡμῖν, ὅτι στερεώτερον ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχει, μᾶλλον στάσιμον, ὠρισμένον καὶ ἀσφαλές; Ὅποια δὲ προσπάθειαι δὲν κατεβλήθησαν πρὸς κατάπανσιν τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἀπολύτου ἀκινήσεως τῆς σφαιρᾶς ἐν τῷ κέντρῳ τῶν κόσμων καὶ ἀπαλλαγῆς ἡμῶν ἀπὸ τῆς μαρτυρίας τῶν αἰσθήσεων! Καὶ ὅποιοι κάτοικοι τῆς Γῆς δὲν κατοικοῦσιν ἔτι ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν τὸν πλανήτην μας, χωρὶς νὰ ὑποπιεῶνται τὰς κινήσεις, δι' ὧν αὐτὴ ζωογονεῖται; Ἐν τούτοις ἡ ἐπιστήμη μόλις ἀπηλλάγη τῶν ἀποριῶν τούτων.

Ἐν ἔτει 520 πρὸ τῆς ἐποχῆς μας ὁ Πυθαγόρας ἐδίδασκεν ἀπεριφράστως, ὅτι ἡ γῆ οὐδαμῶς στηρίζεται, ὅτι εἶναι ἐντελῶς ἀπομονωμένη καὶ σφαιρική καὶ οὐδεὶς ἐπίστευσε σχεδὸν εἰς ταῦτα. Ἐν ἔτει 430 ὁ διάδοχός του Φιλύλαος σύγχρονος τοῦ Σωκράτους ἐδίδασκεν, ὅτι ἡ γῆν σφαῖρα στρέφεται περὶ αὐτὴν εἰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας. Οἱ Πυθαγόρειοι Χίκτης καὶ Ἐκφαντος διακηρύττουσιν ὡσαύτως τὴν ἡμεροσίαν ταύτην κίνησιν. Ἐν ἔτει δὲ 280 ὁ Ἀρίσταρχος ἐκ Σάμου, σύγχρονος τοῦ Ἀρχιμήδους, προστίθησι τῇ ἡμεροσίᾳ ταύτῃ κίνησιν καὶ τὴν περὶ τὸν Ἥλιον ἑτησίαν κίνησιν καὶ διδάσκει ἐπίσης τὴν θεωρίαν τοῦ Κοπερνίκου ὑλόκληρον, ὅστις τὸν Ἥλιον τίθησι ἐν τῷ κέντρῳ τῶν πλανητικῶν περιφορῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς περιφορᾶς τῆς γῆς.

Ἰδοὺ λοιπὸν, ὅτι πρὸ δύο χιλιάδων διακοσίων ἔτων σχεδὸν ἀνεκαλύφθη ἡ ἀλήθεια: Ἰδοὺ ὅτι πρὸ τριακοσίων ἐξήκοντα ἐξ ἔτων ἡ ἀλήθεια αὐτὴ ἀπεδείχθη ὑπὸ τοῦ Κοπερνίκου ἰδοὺ ὅτι πρὸ τριακοσίων σχεδὸν ἔτων ὑπερμέτρως ἐπεβεβαίωθη αὐτὴ ὑπὸ τοῦ Γαλιλαίου, καὶ ὅτι πρὸ ἑκατῶν ἔτων αἱ ἀνακεφαλαιωθεῖσαι αὗται ἀποδείξεις δὲν ἀφίνουσιν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν

τῷ πνεύματι οὐδὲ σκιάν ὑποψίας περὶ τοῦ ἐναντίου.

Ἦδη λοιπὸν καλῶς ἐπιστάμεθα δώδεκα διαφόρους κινήσεις καλῶς προσδιορισμένας τῷ ἡμέτερῳ πλανήτην ἄλλ' ἐν τούτοις οὐδεὶς ὀφθαλμὸς βλέπει τὰς κινήσεις ταύτας καὶ ζῶμεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαιρᾶς, ὥσει νὰ μὴ ὑφίσταντο τοιαῦται. Ἄλλως τε δὲν τὰς αἰσθανόμεθα, διότι ἡ ὕλη δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ ταύτας, ἀλλὰ μόνον τὸ πνεῦμα τὰς ἐννοεῖ καὶ τὰς ἀνεκαλύπτῃ.

Αἱ δώδεκα περὶ ὧν ὁμιλήσαμεν κινήσεις τῆς γῆς εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι:

1ον Ἡ ἡμεροσία περιστροφῆς περὶ τὸν ἄξονά της ἐν 23 ὥραις καὶ 56 λ.

2ον Ἡ ἑτησία περὶ τὸν ἥλιον περιφορὰ της ἐν 365 ἡμέραις καὶ τέταρτον.

3ον Ἡ μεταχώρησις τῶν ἰσημερινῶν (λεληθνῶν κινήσις, δι' ἧς ἡ ἰσημερινὴ γραμμὴ μεταχωρεῖ συνεχῶς ἐπὶ τοῦ ἐκλειπτικοῦ, βαίνουσα ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς, ἀντιθέτως τῇ τάξει τῶν ζωδιακῶν σημείων).

4ον Ἡ ταλάντωσις τοῦ ἄξονος τῆς γῆς ἐκ τῆς ἔλξεως τοῦ ἡλίου, μάλιστα δὲ τῆς σελήνης, εἰς 18 ἔτη καὶ ἡμιον.

5ον Ἡ μηνιαία μετατόπισις τῆς γῆς πᾶσις τοῦ κέντρου τῆς βαρύτητος.

6ον Ἡ κατ' αἰῶνα γινομένη μεταβολὴ τῆς λοξότητος τῆς ἐκλειπτικῆς.

7ον Ἡ κατ' αἰῶνα ἐπίσης γινομένη μεταβολὴ τῆς ἐκκεντρικότητος τῆς γῆνης περιφορᾶς.

8ον Ἡ ἐν τῷ κεντρῷ γινομένη περιστροφῆς τῆς γραμμῆς τῶν ἀψίδων (προσῆλιον καὶ ἀψήλιον τῆς τροχιάς πλανήτου) εἰς 21,000 ἔτη.

9ον Αἱ ἐκ τῆς διαρκῶς μεταβαλλομένης ἔλξεως τῶν πλανητῶν προερχόμεναι ἀνωμαλῖαι, (αἰφνῆδαι κινήσεις).

10ον Ἡ μετατόπισις τοῦ κέντρου τῆς βαρύτητος τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος πᾶσις τοῦ ὁποίου στρέφεται ἑτησίως ἡ γῆ.

11ον Ἡ γενικὴ μεταφορὰ τοῦ ἡλικίου συστήματος πρὸς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Ἡρακλέους.

12ον. Ἡ ταλάντωσις τοῦ γῆνιν πόλου, ἣτις ἐλαφρῶς μεταβάλλει τὰ πλάτη καὶ ἡς τὸ τόξον δὲν ὑπερβαίνει τὰ 12 μέτρα.

Ἐπιπῦθα δὲν πρόκειται νὰ ἐκθέσωμεν ἐν λεπτομερείᾳ ἐκάστην τῶν κινήσεων τούτων, ἀς πᾶς τις δύναται νὰ εἴρῃ εἰς σχετικὰ συγγράμματα, ἀλλ' ἰθὺς περιγράψωμεν μόνον τὴν δεκάτην τρίτην ταύτην κίνησιν τῆς γῆς, ἣτις μᾶς ἐνδιαφέρει τόγε νῦν ἔχον.

Πρόκειται ὄντως περὶ κυματώσεως τοῦ ἐδάφους, ὅπερ δις τῆς ἡμέρας ὑφθαίται καὶ ταπεινοῦται ἐναλλάξ κατὰ 20 ἑκατοστόμετρα περίπου ὑπὸ τοὺς ἡμετέρους πόδας.

Ἀληθῶς δ' εἰπεῖν, ἡ κίνησις αὕτη τῆς γῆς δὲν εἶνε κινήσις τις ἐν τῷ κεντρῷ, ὅπως αἱ ἑνδεκα πρῶται, οὔτε ἐλαφρὰ ταλάντωσις, ὅπως ἡ δωδεκάτη, ἀλλ' εἶνε ἐσωτερικὴ τις κίνησις τοῦ ἰδίου αὐτῆς σώματος, ὥσει ἡ τοῦ στήθους ἀναπνεύσις ὡς ἐν παραδείγματι ἡ κίνησις σφαιρᾶς ἀεροστάτου, ὑποβαλλομένου εἰς περιδικτὰς πιέσεις, ἀλλ' ὅμως εἶνε πραγματικὴ κίνησις.

Ὅποταν ἐν μῆ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς ἀστρονομικῆς Ἑταιρείας τῆς Γαλλίας ὁ κ. Lallemand περιῆραψε τὰ σχετικὰ πειράματα τῆς περιέργου ταύτης κινήσεως, πάντες ἐπεδείξαμεν, ὅπως αὐτὸς ζωηρὸν ἐνδιαφέρον. Πρόκειται ὄντως περὶ τῆς καταμετρήσεως τῶν ἀποκλίσεων τῆς καθέτου, παρατηρουμένων ἐπὶ ἐκρημῶν, διὰ μετατοπίσεων γινομένων μόλις ἐπὶ ἑκατοστῶν τοῦ μικροῦ. Τί εἶναι δὲ τὸ μικρὸν; Εἶναι τὸ χιλιοστὸν μέρος ἐνὸς χιλιοστοῦ τοῦ μέτρου. Ὅστε, ὡς φανερόν, αἱ ἀποκλίσεις αὗται εἰσὶν ἀόρατοι καὶ διὰ νὰ τὰς ἀνακαλύψῃ τις, δεόν τὰ τὰς μεγεθύνῃ σημαντικῶς.

Ἡ ἐξιστόρησις τῶν ἀναζητήσεων τούτων ἐχει ὡς ἐξῆς:

Ἀπὸ δύο αἰῶνων καὶ πλέον πάντες διηρώτων, ἐὰν ἡ σεληνο-ήλιακὴ ἔλξις, ἡ παράγουσα τὰς παλιρροίας τοῦ Ὠκεανοῦ, δὲν ἔχει ἀντικυτον ἐπ' αὐτῆς τῆς γῆνης σφαιρᾶς, ἦν ὑπέθετον σχεδὸν ἐντελῶς ρευστήν, ἕνεκα τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἐσωτερικῆς θερμοκρασίας καὶ κεκαλυμμένην ὑπὸ σχετικῶς λεπτοτάτου φλοιοῦ. Τὸ πρόβλημα τοῦτο εἶναι ἐπίπλοκον καὶ οὐδὲν ἀπεκάλυψαν, μολοντί ὁ Ἀλέξιος Πέρσευ ἀπεδέχθη, ὅτι οἱ σεισμοὶ συμβαίνουσι συνηθέστερον κατὰ τὰς ἐποχὰς τῆς νέας σελήνης καὶ τῆς παρσελήνου (μεγάλαι παλιρροῖαι) ἢ κατὰ τὰς ἐποχὰς τῶν τεταρτῶν.

Τῷ 1872 ὁ ἀστρονόμος Zalner ἐν Πράγᾳ κατεσκεύασεν ὀριζόντιον ἐκκρεμῆς διὰ μέσου τοῦ ὁποίου, ὡς βεβαίον, δυνατὰ τις νὰ ἐκτιμῆσῃ τὰς ἐκκλίσεις τῆς καθέτου, τοῦλάχιστον ἐνὸς χιλιοστοῦ τοῦ δευτερολέπτου τοῦ τόξου. Ἄλλὰ τὰ ἀποτελέσματα εἰσὶ συγκεχυμένα.

Τῷ 1874 ὁ κ. Bouquet de la Grye, ὅτε παρετήρει τὴν διάβασιν τῆς Ἀφροδίτης ἐν τῇ τήσῃ Camplell, μετεχειρίσθη πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐκκρεμῆς μετὰ πλάστιγγος ἀναλυτικτικῆς. Συμτέροσμα ἀβέβαιον.

Τὸ 1878 ὁ λόρδος Kelvin ἐδοκίμασε μακρὸν ἐκκρεμῆς, ὅπερ ἔφερε μικρὸν κάτοπτρον γαλβανομετρικόν, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ εἰκὼν φωτεινοῦ τινος σημείου ἀντανακλωμένου ἐν αὐτῷ ἐταλαντεύετο κατὰ μῆκος κλίμακος τετοποθετημένης ἐν ἀποστάσει.

Τῷ 1879 ὁ σίρ George Darwin καὶ ὁ Ὀράτιος Darwin, υἱοὶ τοῦ μεγάλου φυσιολόγου, τελειοποιοῦσι τὸ μηχανήμα τοῦτο, τοποθετοῦσιν αὐτὸ ἐν ὕδατι, ὅπως τὸ ἐξασφαλίσωσιν ἐκ τῆς ταραχοποιῶν ἐπιδράσεως τῶν μεταβολῶν τῆς θερμοκρασίας καὶ ἐξικνοῦσιν εἰς τοιαύτην εὐαισθησίαν, ὥστε ἐν ἀποστάσει 5 μέτρων εἰς παρατηρητῆς ἐπ' ἔφερεν ἀτόκτισιν τῆς εἰκότος, ἀπλῶς διὰ τῆς στηριζέως τοῦ βάρους τοῦ στόματός του ἐναλλάξ ὁ τὲ μὲν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς κνήμης, ὁ τὲ δὲ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς. Συνεπέρανε δὲ ὅτι αἱ παρατηρούμεναι μικροσκοπικαὶ μετατοπίσεις προήρχοντο οὐχὶ ἐκ τῶν παλιρροιῶν, οὔτε ἐκ τῆς ἔλξεως τοῦ Ἥλιου ἢ τῆς Σελήνης, ἀλλ' ἐκ τῶν μεταβολῶν τῆς θερμοκρασίας τοῦ ἐδάφους, τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως καὶ ἐκ τῶν ἐλαφρῶν σεισμῶν.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐφαίνετο ὡς ἐγκαταλειφθὲν, ὅτε ὁ καθηγητῆς Hecker ἐκ Ποτσδάμης, ἐπατέλαβε τὴν ἐργασίαν ταύτην, κατασκευάσας νέον ἐργαλεῖον, τελειοποιημένον, ἀποτελούμενον δὲ ἐκ δύο ὀριζοντιῶν ἐκκρεμῶν, τετοποθετημένων εἰς 25 μ. βάθος, ἐν ὑπογείῳ διαμερισματι ἐνθα ἡ θερμοκρασία καὶ ἡ ὑγρασία διετηροῦντο ἐν σταθερότητι καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Αἱ μελέται καὶ παρατηρήσεις ἐξηκολούθησαν πρῶτον ἐπὶ 29 μῆνας, ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1902 μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1905, καθ' ὃν χρόνον ἐξητάσθησαν, συνεζητήθησαν, ἐξηγήθησαν καὶ μετεφράσθησαν εἴτα δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1905 μέχρι τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1907 εὐθὺς ἐξηλέχθησαν, μὴ ἀφίνουσαι ἤδη οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν.

Ἐν πρώτοις, ἡ ἐπίδρασις τῆς θερμάνσεως τοῦ ἐδάφους ὑπὸ τοῦ Ἥλιου ἐκδηλοῦται. Ἡ θερμογενῆς δὲ αὕτη ἐνέργεια ἔχει περίοδον εἰκοσιτεσσάρων ὥρων.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἐν ὥρᾳ παλιρροίας, ἡ Σελήνη ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν ἰσχυροτέραν τῆς τοῦ Ἥλιου, ἕνεκα τῆς πρὸς τὴν γῆν γειννιάσεώς της, ἡ δὲ ἡλιακὴ ἐνέργεια ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὰ 2)5 μόνον τῆς σεληνιακῆς ἐνεργείας.

Τὸ περιεργότερον εἰς τὴν περίστασιν ταύτην εἶναι, ὅτι κατορθώθη πραγματικῶς ν' ἀνακαλυφθῶσι τοσοῦτ' μικροσκοπικαὶ κινήσεις

καί τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα περιποιοῦσι μεγίστην τιμὴν οὐχὶ μόνον τῷ σοφῷ, ὅστις ἀνήλυνσε ταύτας, ἀλλὰ καὶ τοῖς κατασκευασταῖς τῶν λεπτῶν ἐργαλείων, δι' ὧν ἐπετεύχθη ταυτή λαμπρὰ ἀνακάλυψις.

Ἡ παλίρροια αὕτη δὲν ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ γῆνη σφαῖρα εἶναι ρευστή. Τοῦναντίον ἐὰν ἦτο ρευστή, ἡ ταλάντωσις αὕτη θὰ ἦτο τοῖς ἰσχυροτέροισι. Ἡ ἡμετέρα σφαῖρα δέον ἄλλως τε καὶ ἔχει ἀκαμψίαν καὶ συνεκτικότητα χαλύβδου· ἀλλ' εἶναι ἡμῶν ἀδύνατον νὰ σχηματίσωμεν ἰδέαν τῆς καταστάσεως τῆς ἕλης ἐν τοῖς βύθουσι τῆς σφαίρας, ἐνθα ὑφίσταται φοβερά τις πίεσις, μόλις δυναμένη νὰ ἐκτιμηθῇ.

Θεωρητικῶς ὁ λόγος Kelvin συνεπέρανε, ανεπιείκῃ ἀστρονομικῶν ὑπολογισμῶν, σχετικῶν τῇ ταλαντώσει καὶ τῇ μεταχωρήσει τῶν ἰσημερινῶν, ὅτι ἡ γῆνη σφαῖρα δὲν δύναται νὰ ἦναι εἰς ρευστὴν κατάστασιν, ὡς ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἐπίστευον οἱ γεωλόγοι, ἀλλ' ὅτι δέον νὰ ἔχει τὴν ἀκαμψίαν τοῦ χάλυβος. Θὰ ἦτο συνάμα καὶ ἀκαμπτος καὶ ἐλαστικὴ. Ὁ ἄγγλος μαθηματικὸς εἶχε μάλιστα ὑπολογίσῃ ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, ὅποια παλίρροια ἠδύνατο νὰ παραχθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς σφαίρας ὑπὸ τῆς σεληνο-ἡλιακῆς ἐλξεως καὶ εἶχεν εὑρεῖ σχεδὸν παρομοίαν ἀξίαν πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς παρατηρήσεως ἤδη ἐξερευθεῖσαν.

Δύναται τις νὰ λάβῃ ἰδέαν τοῦ μικροσκοπικοῦ ἀποτελέσματος τῆς σεληνιακῆς ἐλξεως ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ἡμετέρας σφαίρας, ἐὰν παρατηρήσῃ ὅτι, ὅποταν ἡ Σελήνη διέρχεται τὸν μεσημβρινόν, ἕκαστος ἡμῶν ζυγίζει ὀλίγον τι ὀλιγώτερον (τὸ τέταρτον τοῦ βάρους κόκκου σίτου) ἢ ὅταν εὐρίσκειται αὕτη εἰς τὸν ὀρίζοντα.

Ἐκατοστά τινα μικρὰ, χιμωστά τινα δευτεροεπίπτον εἰσὶν ἀξίαι τάξεως ἀπέρας μικρᾶς. Ἐν τούτοις ὅσα μικρὰ καὶ ἂν ᾖσιν αὐταί, αἱ παλίρροιαί αὐταὶ τοῦ γῆνου φλοιοῦ ἐξηγοῦνται εἰς τὴν ἐπιφανείαν τῆς σφαίρας διὰ πραγματικῆς ταλαντώσεως ἀληθῶς καταπληκτικῆς, ὑπολογιζομένης κλίσεως 20 ἑκατοστομέτρων.

Ἀηλαδή δις τῆς ἡμέρας τὸ ἔδαφος κινεῖται. Ἀφοῦ δὲ ἡ παλίρροια εἶνε διπλή καὶ ἐκδηλοῦται ταυτοχρόνως εἰς τοὺς ἀντίποδας, ἡ διάμετρος τῆς σφαίρας αὐξάνει κατὰ 40 ἑκατοστόμετρα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ταύτην. Εἶναι οὕτως εἰπεῖν κῆμα, ὅπερ σταθερῶς στρέφεται καὶ διαρκῶς παραμορφώνει τὴν φαινομενικῶς τοσοῦτον στερεὰν γῆνην σφαῖραν μας.

Πῶς δὲν ἀντιλαμβάνομεθα ταύτης; Φυσικῶς, διότι ἡ βραδεία αὕτη ταλάντωσις γίνεται ἐπὶ τοῦ συνόλου ὀλοκλήρου τῆς σφαίρας. Ἀλλ' ὡς τε μίπως ἀντιλαμβάνομεθα τῶν ἄλλων

κινήσεων τῆς γῆς; Τίς ἀντιλαμβάνεται, ὅτι τὸ ἔδαφος, ἐφ' οὗ βαδίζομεν στρέφεται μὲ ταχύτητα 305 μέτρων κατὰ δευτεροεπίπτον;

Ἡ γεωσιτὴ ἀναγνωρισθεῖσα ταλάντωσις τοῦ πλανήτου μας θέλει ἐφεξῆς ἀποτελέσει μέρος τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεών μας, χωρὶς αἰχμηδαῖαι αἰσθήσεις μας νὰ παραχθῶσι ποσῶς, καὶ θὰ ἐξακολουθῶμεν ἀρ' ἑτέρου νὰ ζῶμεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀπατηλῶν φαινομένων τοῦ οὐρανοῦ, ἅτινα τοσοῦτον ἐλιδεικτικῶς μᾶς περικυκλοῦσι.

ΚΑΜΙΛΛΟΣ ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝ

(Μετάφρασις Φ. Περίτεζη)

ΣΚΕΨΕΙΣ

Τὸ καλὸν γνωρίζομεν, ἅμα τὸ χάνομεν.

Ἦν πρᾶγμα καθ' ἑαυτὸ δὲν ἀξίζει τίποτε. Οὔτε πίκραν οὔτε γλυκύτητα ἐπέχει, ἀλλ' ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ κάμνει ὅ,τι εἶναι.

Ὅστις θέλει ν' ἀγαπήσῃ τὴν ζωὴν καὶ νὰ ζήσῃ εὐτυχεῖς ἡμέρας, πρέπει ν' ἀποφεύγῃ νὰ κακολογῇ καὶ νὰ ψεύδεται.

Ἡ ἐπιείκεια εἶναι ἀγαθότης πρὸς τοὺς ἐχθρούς μας.

Τὴν ἀλήθειαν δέον νὰ συνοδεύομεν μεθ' ὅλης τῆς ψυχῆς μας.

Πρὸς τὴν ἀλήθειαν δέον νὰ βαδίζομεν μετὰ κρίσεως, ὅπως τὴν γνωρίζομεν, μετὰ καρδίας, ὅπως τὴν ἀγαπήσομεν, μετὰ θελήσεως, ὅπως τὴν ἀποκτήσομεν.

Τὸ μεγαλεῖον τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων προσμετρεῖται διὰ τῆς ἐμπνεύσεως, ἣτις παράγει ταύτας.

Ὁ φρόνιμος ζητεῖ ἐν ἑαυτῷ τὸ αἷτιον τῶν σφαλμάτων του, ἐνῶ ὁ ἀνόητος τὸ ἀναζητεῖ εἰς ἄλλους.

Ἐκείναι αἱ οἰζιρήσεις ἀπογοητεύουσι τοὺς φρονημονοῦς, αἵτινες ἀρχίζουσιν ζωηρῶς ἄνευ συνειρησέσεως καὶ τελειώσεων δι' ἐρίδων.

Τὰ παιδιά καὶ οἱ τρελλοὶ φαντάζονται, ὅτι εἴκοσι φράγκα καὶ εἴκοσιν ἔτη δὲν θὰ τελειώσουν ποτέ.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΠΡΟΠΑΤΩΡ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Ἐσχάτως ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κορέζης καὶ ἐν τῷ χωρίῳ Chappelle-aux-Saints, ἀνεκαλύφθη προϊστορικὸν κρανίον μεγάλου καὶ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Τὸ κρανίον τοῦτο εὑρεθὲν ἐπὶ τῶν μοναχῶν I. Bonynsonie καὶ E. Bardon καὶ ἀνασκευασθὲν ἐπὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Boule διὰ τῆς συναρμολογῆς πάντων αὐτοῦ τῶν τεμαχίων φαίνεται, ὅτι εἶνε τὸ ἀρχαιότερον ἀνθρώπινον λείψανον ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθέντων.

Εὑρέθη δὲ ἐν τινι σπηλαίῳ, 60 ἑκατοστομέτρων βάθους ἐν τῷ ἔδαφει καὶ ἐκ τοῦ γεωλογικοῦ στρώματος τοῦ μέρους ἐνθα εὑρέθη καὶ ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἀποκοπέντος πετρώδους διαμερίσματος καὶ τῶν ζωϊκῶν δοτῶν, ἅτινα περιουνελέγησαν πλησίον τῆς ἀνθρωπίνης ταύτης κεφαλῆς ἐξάγεται ὅτι τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν τεταρτογενῆ ἐποχὴν καὶ ἀκριβῶς εἰς τὴν ψυχρὰν περίοδον τῶν πάφων (mousterienne).

Ὁ καθηγητὴς Boule ὡς ἐξῆς περιγράφει αὐτό:

Ἡ κεφαλὴ, μερικοὶ σπόνδυλοι, ὡς καὶ ἄλλα τινα λείψανα τῶν μελῶν, ἐξαγγέλλουσιν ἄτομον ἀρσενικοῦ γένους, οὕτινος τὸ ἀνάστημα θὰ ἔφθανε εἰς 1 μέτρον καὶ 60 ἑκατοστά. Θὰ ἀνῆκε δὲ εἰς γέροντα καὶ θὰ εἶχε πελωρίους διαστάσεις πρὸ πάντων σχετικῶς μὲ τὸ σῶμα. Παρουσιάζει δὲ πιθηκοειδῆ χαρακτηριστικὰ ἐν ὑπερβολικῇ κλίμακι.

Τὸ κρανίον, σχήματος ἐπιμήκους διακρίνεται ἐκ τῆς πυκνότητος τῶν δοτῶν του, τῆς ἐπιπλατύσεως τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ κρανίου (callote), τῆς ὑπεκφυγῆς τοῦ μετώπου, τῆς καταπληκτικῆς ἀναπτύξεως τῶν ὀφθαλμικῶν τόξων. Ἐνῶ τοῦναντίον αἱ σιαγόνες καὶ τὸ στοματικὸν μέρος ἐκτείνονται σχετικῶς πρὸς τὸ μέτωπον πολὺ πρὸς τὰ πρόσω. Αἱ κόγχαι προέχουσαι εἰσὶ μεγάλαι, ἡ δὲ ρίς ἀποκεχωρισμένη οὔσα τοῦ μετώπου μετὰ βαθέος ἐμπιέματος εἶνε βραχεῖα καὶ πλατεῖα. Οἱ κυνόδοντες προεξέχουσι, οἱ δὲ ὀδόντες ἐκτὸς ἐνὸς λειποῦσιν, ἀλλὰ ὁ οὐρανίσκος εἶνε πλατύτατος, αἱ δὲ πλάγαι πλευραὶ εἰσὶ σχεδὸν παράλληλοι, ὅπως εἰς τοὺς ἀνθρωποειδεῖς. Ἡ δὲ κάτω σιαγὼν καθίσταται ἀξιοσημείωτος ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου πλάτους καὶ τῆς ἐλλείψεως τοῦ πόγωνος.

Καὶ ὁ καθηγητὴς κ. Boule συμπεραίνει, ὅτι τὸ ἀνθρώπινον τοῦτο λείψανον διαφέρει τῶν συγχρόνων τύπων, καὶ ὅτι εἶνε εἰς προπάτωρ ἡμῶν ἀναμφισβητήτως, ἀλλὰ κατωτέρου τύπου.

Ἦδη ἐρωτᾶται ἡ ἐπιστήμη εἰς ποίαν ἐποχὴν ἔζησεν ὁ ἄνθρωπος αὐτός.

«Ὡς ἔχει σήμερον ἡ ἐπιστήμη, ἀπαντᾷ ὁ κ. Boule, εἶνε ἀδύνατον νὰ προσδιορίσῃ τις τὸν αἰῶνα ἢ καὶ τὴν χιλιετηρίδα τῆς ἐπαρξέως του».

Ὁ ἐν λόγῳ σοφὸς καθηγητὴς πιστεύει, ἐν τούτοις, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἔζησεν ἐν τῇ σφαίρᾳ μας πρὸ 20,000 τῶν ὀλιγώτερον ἐτῶν, ἀλλὰ προσθέτει ἐπίσης, ὅτι ἀριθμὸς τις ἐτῶν ἀνώτερος ἐστὶ τούτων ἤθελε πιθανῶς εἶσθαι πλησίον τῆς ἀληθείας.

Φ. Π.

ὈΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Μυλόρουζον (γλύκισμα)

Ψήσατε ὀρυζιον ἐντὸς γάλακτος καὶ θέσατε ἀνάλογον ζάχαριν. Ἀφ' ἑτέρου καθαρῶς καθαρίσατε τοὺς σπόρους καὶ ἀφοῦ ἐπίσης προσθέσατε ἀνάλογον ζάχαριν, ψήσατέ τι ἐπὶ τρία τέταρτα τῆς ὥρας. Τέλος περιχύσατε τὸ ρευστὸν ἐπὶ ὀρυζιον ἐπὶ τῶν μύλων, ἐπιπάσατε μὲ κόνιν ζαχαρέως καὶ ἐπιχρυσώσατε εἰς τὸν κλίβανον.

Δύνασθε νὰ προσθέσατε, ἂν προτιμᾶτε, ὀμά ὠμὰ ἐν τῷ ὀρυζίῳ.

Χυμὸς διὰ γλύκισμα ἐξ ὀρυζίου

Θέσατε τὸ κῆντρον δύο ὠμῶν πολὺ νωπῶν ἐν τινι δοχείῳ καὶ μετακινήσατε διὰ τινος κοχλιαρίου ὡς κάμνετε εἰς τὴν μαγιονέζαν, χύσατε ἐν ταυτῷ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ζάχαριν ἢ σκόνην ἕως οὗ δέσουν, προσθέσατε ἐν κοχλιαρίου καλοῦ ρομίου καὶ σεβήριζε ταυτοχρόνως μὲ τὸ γλύκισμα.

Ἡρόδικες παραγιομιστές.

Λάβετε κρέας ἐξ ὄσων δῆποτε ζώων δυνήθητε ἦτοι, ἀπὸ ὄρνιθα, πρόβειον, βόειον, λαγῶν, φασιανόν καὶ ὅτι δῆποτε ἄλλο, ἔστω καὶ

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΝ ΚΑ'ΓΡΩ

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Κατὰ τὴν ἐσχάτως μετὰ βιβλίου μας εἰς ΚΑΪ- ρον, ἐπεχειρήσαμεν πνευματικὰς τινὰς δυνεδριάσεις, παρὰ τῆς φιλικῆς οἰκογενείας, ὧν τὰ πορίσματα μέλλομεν ἤδη παρακατιόντες εἰς δυνεχῆ τεύχη νὰ δημοσιεύσωμεν, καθόσον ἐπετεύχθησαν ἀποτελέσματα καὶ ἀνακοινώσεις πολὺ περίεργοι καὶ ἐνδιαφέρονται τὸν πνευματικὸν κόσμον, αἰτινες καὶ θὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βάσεις ἐν μελλούσαις πνευματικαῖς δυνεδριάσεσιν.

Πρὶν ἢ εἰσελθῶμεν εἰς τὴν μετὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ὁμιλίαν μας, καλὸν θεωροῦμεν πρὸς τούτου νὰ παραθέσωμεν τινὰ ἐκ τῆς ἱστορίας του, σχετιζόμενα πρὸς τὸ ἀνακοινωθὲν ζήτημα.

«Ἰωάννης ὁ Προδρόμος ἦν κατὰ τὸ Ἐβανγέλιον, υἱὸς τοῦ Ἰουδαίου, ἱερέως Ζαχαρίου καὶ τῆς Ἐλισάβετ.

«Τὸ 15ον ἔτος τῆς αυτοκρατορίας τοῦ Τιβερίου ἀπῆλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἰούδα, καλῶν τοὺς ὁμοειθεῖς του εἰς μετάνοιαν καὶ προκινύσων τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσίου, βαπτίζων δὲ τοὺς προσερχομένους καὶ μετανοήσοντας εἰς τὸν Ἰορδάνην πρὸς συμβολισμὸν τῆς καθάρσεως αὐτῶν. Εἰς τὸ βάπτισμα τοῦτο προσελθὼν ὑπεβλήθη καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὅτε ὁ Ἰωάννης ὠμολόγησεν αὐτὸν ὡς τὸν Μεσίαν.

«Ὁ Ἡρώδης Ἀντίπας ἔσχευε τὸν Ἰωάννην εἰς τὴν φυλακὴν κατὰ μὲν τὸ Ἐβανγέλιον ὡς ἐλέγξαντα αὐτὸν διὰ τὸν παράνομον μετὰ Ἡρωδιάδος (τῆς γυναίκος τοῦ ἑτεροθαλοῦς ἀδελφοῦ τοῦ Ἡρώδου, ἐσφαλμένως ὑπὸ τῶν Ἐβανγελιστῶν Φίλιππου καλουμένου) γάμον του, κατὰ δὲ τὸν Ἰωσηπον κυρίως ἐκ φόβου πρὸς τὴν αὐχέουσαν ἐπὶ τοῦ λαοῦ ἐπιρροὴν τοῦ Ἰωάννου. Ὑποσχεθεὶς δὲ ποτε ἐνόρκως νὰ πράξῃ ὅ,τι ἤθελε ζήτησιν ἢ προσηγορίαν, ἦτις τὸν ἐμάγευσεν διὰ τῆς θελκτικῆς ὀρχήσεώς της, ἠναγκάσθη ὁ Ἡρώδης νὰ διατάξῃ τὴν θανάτωσιν τοῦ Ἰωάννου, τὴν κεφαλὴν τοῦ ὁποίου ἐζήτησε κατὰ συμβουλήν τῆς μητρὸς του Ἡρωδιάδος τὸ κοράσιον».

Ἐρώτ. Παρακαλοῦμεν, ἐν ὀνόματι τοῦ Παντοδυναμοῦ, ὅπως ἐπιτραπῇ τῷ πνεύματι Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου νὰ ἔλθῃ καὶ συγκοινωνήσῃ ἐπ' ὀλίγον μεθ' ἡμῶν.

Ἀπόκρ. Θεὸς βουλήσει καὶ εὐδοκίᾳ μοι ἐπιτραπῇ, ἀδελφοί, νὰ συγκοινωνήσω καὶ σὰς μεταδώσω ὅ,τι μοι εἶνε δυνατόν.

Ἐρώτ. Παρακαλοῦμεν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς σας νὰ μᾶς διαφωτίσητε τὴν ἐν τῷ κόσμῳ...

Ἀπόκρ. Ἐννοῶ τὴν διάνοιάν σας. Προσεύχεσθε, νηστεύετε, ἀγαπάτε ἀλλήλους, διότι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Τί ἄλλο ἐπιθυμεῖτε;

Ἐρώτ. Ἐυχαριστοῦμεν πολὺ. Ἡθέλωμεν νὰ μάθωμεν τινὰ ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ σας.

Ἀπόκρ. Γνωρίζετε βεβαίως τὴν οἰκογενεὴν μου ἐκ τῆς ἱστορίας τῶν αἰώνων, ἦτις ποτὲ δὲν ἐφεύσθη. Κατὰ βούλησιν τοῦ Κυρίου ἐγὼ ὁ ἀνάξιος δοῦλος αὐτοῦ ἐκλήθημι ὁ Προδρόμος αὐτοῦ τῆς θείας αὐτοῦ εὐδοκίας, ἀλλὰ τὸ φρικτὸν τέλος, τὸ ὁποῖον ἔλαβον ἀποκεφαλίσθεις, ὁ ἀφήρη ἀνεξάλειπτον εἰς τὴν ἱστορίαν τὴν φρικτὴν αὐτὴν πράξιν.

Ἀλλὰ καὶ οἱ κακοὶ κακὰ ποιοῦντες χεῖρονα ἀπολαμβάνουσιν.

Ἐρώτ. Ἡ ἀποκεφάλισις σας τίος ἦτο ἀπαίτησις;

Ἀπόκρ. Ἡ ἀποκεφάλισις μου δὲν ἦτο ἀπαίτησις τῆς μητρὸς τῆς κόρης τοῦ φοβεροῦ ἐκείνου καὶ αἰμοχαροῦς μονάρχου, ἀλλ' ἦτο θέλησις πολλῶν ὡς πάντοτε ἐχθρῶν μου.

Ἐρώτ. Καὶ τίνας, παρακαλοῦμεν, ἦσαν οἱ ἐχθροὶ σας;

Ἀπόκρ. Οἱ ἐχθροί, οἵτινες πάντοτε ἐπεζήτησαν τὴν καταστροφὴν μου, καὶ οὗς γνωρίζει ἡ ἱστορία, εὖρον τὴν περιστάσιν ἐκείνην, καθ' ἣν προηγουμένως με ἐφνλάμισαν, νὰ δεῖξωσι τὴν ἀπάνθρωπον αὐτῶν βούλησιν.

Ἐρώτ. Ἐυχαριστοῦμεν καὶ μᾶς διαβεβαιώτε, ὅτι εἰσθε ἤδη σεῖς ὁ Ἰωάννης ὁ Προδρόμος;

Ἀπόκρ. Ὁρῶμαι ἐγὼ ὁ καὶ μόνος ὁμολογῶν. ὅτε ἤμην ἐν τῇ ζωῇ, τὸ ἀ ν ἄ ξ ι ο ς ἔ γ ῶ, ὅχι μόνον τότε, ἀλλὰ πάντοτε ὁμολογῶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Θεόν, ὡς μόνον ὑπάρχοντα καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν....

Ἐρώτ. Ἐχει καλῶς. Ἐυχαριστοῦμεν. Ἀλλὰ παρακαλοῦμεν συγχωρήσατε....

Ἐκλήθη καὶ ἐκ δευτέρου διὰ τὴν ζήτησιν μου ἐπὶ τούτῳ συγγνώμην, καὶ πλείονας πληροφορίας.

Ἀπόκρ. Συνεχώρησα τὸν ἀφαιρέσαντά με τὴν ζωὴν καὶ σὰς δὲν θὰ συγχωρήσω;

Ἐρώτ. Παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς συνεχίσῃτε τὴν προτέραν ὁμιλίαν σας.

Ἀπόκρ. Θὰ σὰς συνεχίσω ἄλλοτε. Ἡδὴ μετὰ κόπου προσῆλθον, διότι ἐπαρειαμένως με ἐκαλέσατε.

Ἐρώτ. Ἀγαμένομεν τὴν συγκατάθεσιν καὶ συνδρομὴν σας εἰς τὸ ἔργον μας.

Ἀπόκρ. Ἐμμένετε ἀεὶ πιστοὶ εἰς τὸν Κύριον καὶ ἐγὼ θὰ σκεπῶ ὑμᾶς. Χαίρετε.

Ἐρώτ. Ἐυχαριστοῦμεν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Θεοῦ.

Ἐρώτ. Ἐυχαριστοῦμεν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Θεοῦ.

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ Τῆς ΦΡΥΝΗΣ *

Ἐρώτ. Παρακαλοῦμεν νὰ ἔλθῃ τὸ πνεῦμα τῆς Φρύνης.

Ἀπόκρ. Ἦλθον. Εἶμαι ἢ ποτὲ Φρύνη. Τί θέλετε;

Ἐρώτ. Ἐυχαριστοῦμεν. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν πῶς ἤδη διάγετε;

Ἀπόκρ. Μετενόησα καὶ ἔνυχον τῆς θείας χάριτος.

Ἐρώτ. Συνητηθήητε μετὰ τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἐγνωρίσατε εἰς τὴν γῆν;

Ἀπόκρ. Παρὰ τῆς θείας Παντοδυναμίας δὲν μοι ἐπιτρέπεται οὐδένα νὰ ἴδω.

Ἐρώτ. Ὅποια ἤδη εἶναι αἱ σκέψεις σας;

περὶ τῆς εἰδωλολατρίας κτλ. καὶ εἰς τί ἀσχολεῖσθε;

Ἀπόκρ. Βεβαίως πρέπει νὰ γνωρίζετε, ὅτι πάντα τὰ πνεύματα, ὅταν πλέον ἀφήσωσι τὸ βρομερὸν καὶ ἁμαρτωλὸν σῶμα των καὶ φήγωσιν ἐκ τῆς γῆς, πτερυγίζουσι πρὸς τὴν ἄλλην ζωὴν καὶ ἐὰν ἀκόμη εἰς τὴν ζωὴν αὐτὴν εἶχον ὡς Θεὸν αὐτῶν τὸν Βούδδα μετὰ δὲ τὸν θάνατον ἀναφαίνεται εἰς αὐτὰ ἡ πλάνη αὐτῶν καὶ βλέπουσι πλέον τὴν σκοτίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔζων.

Ἐρώτ. Ἐυχαριστοῦμεν. Θὰ ἔρχεσθε ὅταν σὰς καλοῦμεν;

Ἀπόκρ. Ὅσάκις θὰ μοι ἦνε δυνατὸν, φίλε.

Ἐρώτ. Ἐχει καλῶς. Ἐυχαριστοῦμεν.

* Φρύνη. Ἐδόθη τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς ἑταίραν τινὰ ἐκ Θεσπιῶν τῆς Βοιωτίας Μνησαρτέτην καλουμένην, ἕνεκα τῆς ὠροτήτος της. Πτωχὴ κατ' ἀρχάς, ἀπέκτησεν εἰτα μέγαν πλοῦτον καὶ ἐχρησίμευσεν εἰς τὸν Πραξιτέλην ὡς πρότερον διὰ τὴν Κνιδίαν Ἀφροδίτην καὶ εἰς τὸν Ἀπελλῆν διὰ τὴν Ἀναδομίην. Εἰς τὰ θέλητρα αὐτῆς οἶδεῖς ἀνθίστατο, ἐκτὸς τοῦ φιλοσόφου Σενοκράτους. Προσβληθεὶς δὲ ἐκ' αὐτῆς ὁ σῆτορ Εὐθίας, τὴν ἐνήγαγε εἰς τὴν Ἡλιαίαν ἐπὶ ἀσβεβείᾳ, ὁ δὲ φίλος αὐτῆς Ὑπερίδης τὴν ἐπερήσασεν κατ' ἀρχάς μετ' ἀμφιβόλον ἐπιτυχίας εἰς τὸ τέλος δ' ἐγίμνωσε πρὸς τὸ δικαστήριον τὸ κάλλος τοῦ στήθους της καὶ τότε ἐνίκησε θριαμβητικῶς.

Ὁ Πραξιτέλης τῇ ἐπεσπίθη νὰ τῇ χάρισεν τὸ ἄριστον τῶν ἔργων του ἐπειδὴ δὲ δὲν ἤθελε νὰ τῇ ὁμολογήσῃ πόσον αὐτὸς εὐθεῶρε ὡς τὸ ἄριστον, ἀλλὰ τῇ ὤφθησεν νὰ ἐκλέξῃ ἐκείνη, κατέφυγεν εἰς δόλον, καὶ ἐνῶ ὁ Πραξιτέλης ἦν παρ' αὐτῇ, εἰς δόλος εἰσομήσας κατ' ἐπιταγήν της ἀνήγγειλεν, ὅτι καίεται τοῦ καλλιτέχου τὸ ἐργαστήριον. «Ἄν μόνον σώσωσι τὸν Ἐρωτα καὶ τὸν Σάτυρον μου», ἀνέκραξεν οὕτως ἔντρομος καὶ οὕτω γροῖσα ἡ Φρύνη τὴν τῶν ἔργων του ὁ ἴδιος ἐπρωτίμα, ἀπήτησε καὶ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸν Ἐρωτα, ἐκ Πεντελῆσιον λίθον καὶ ἀνέθηκεν αὐτὸν εἰς τῆς παρῆδος της τὸν ναὸν τοῦ Ἐρωτος, ὅθεν εἶτα ὁ Καλιγούλας τὸν ἤρπασεν εἰς Ρώμην. Εἰς τὸν αὐτὸν δὲ ναὸν ὁ Πραξιτέλης προσανέθηκε καὶ ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης καὶ ἄλλο τῆς Φρύνης, ἐκτὸς ἂν καὶ τὰ δύο ἦσαν ἐν.

Σημ. Φ. — Προσεθέσαμεν καὶ τινα ἐν γενικαῖς

γραμμαῖς περὶ τῆς βιογραφίας της, καθόσον σκοποῦντες ἐν νῆα μετὰ τοῦ πνεύματός της συνομιλεῖν νὰ τῇ ζητήσωμεν σαφὲς πληροφορίας περὶ τοῦ τότε βίου της τῆς καλλιτεχνίας καὶ τοῦ εἰδωλολατρικοῦ καλλωπισμοῦ τῶν Θεῶν, αἵτινα εἰσὶν ἀμφίβολα καὶ σκοτεινὰ ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ἠθέλησαμεν νὰ καταστήσωμεν τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας ἐνημέρους τῶν κατὰ ταῦτα.

Φ. Π

TAN... TAN... TAN.

— Ἐλα, τρέξε νὰ στρώσῃς τὸ μουλάρι καὶ νὰ πᾶς νὰ φέρῃς τὸν γιαντὸν, γιὰ τὴν Χρηστίνα. Ἀπὸ γῆς τὸ βραδυνο εἶνε πάλι κακοδιάθετη. Στὸν ὕπνῳ της ἀπόψε ὄλο παραλόγιαζε. Δὲν τὴν βλέπω νὰ ᾄνε καλά, εἶπεν ἡ χωρική εἰς τὸν ἄνδρα της με τόνον βαρύθυμον, ἀπογγίζουσα συγχρόνως ἓνα δάκρυ, τὸ ὁποῖον ἤρχισε νὰ κυλᾷ εἰς τὴν ρυτιδωμένην παρεῖάν της.

Καὶ πῶς δὲν μοῦ τῶλεγεσ ἀπὸ βραδύς, εὐλογημένη γυναίκα, ἀλλὰ ἄρσες νὰ μεγάλωσῃ τὸ κακὸ, ἀπεκρίθη ἀνησυχῶς ὁ οὐζυγὸς της, προχωρῶν πρὸς τὸ κρεβάτι τοῦ παιδιοῦ του, τὸ ὁποῖον ἐκοιμᾶτο τεταραγμένον ὕπνῳ. Μετ' ὀλίγον ἐπανήλθε κατηφῆς καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ τινος καθίσματος ψύμων βεδισμένως τὸν ἄτακτον μύστακά του.

— Τί νὰ σοῦ, εἶπῶ, καλότυχε, δὲν ἐπερίμενα νὰ τὴν δῶ τόσο θερμασμένη τὸ πρωῒ καὶ ὕστερα δὲν ἤθελα νὰ σὲ στενοχωρήσῃ με τόσο κάμπτο ἀπὸ τὴν δουλειὰ νὰ πᾶς νυχτιάτικα τόσας ὥρας ὁρόμο κάτω, γιὰ νὰ φέρῃς τὸν γιαντὸν.

— Καλὸς ὁ λόγος σου, γυναίκα, ἀλλὰ ὅ,τι φέρνει ἡ ὥρα, δὲν φέρνει ὁ χρόνος. Θὰ πῆγαίνα με εὐχαρίστησι στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ κόσμου γιὰ νὰ δῶ τὴν ὑγιά του τὸ μονάκριβο παιδί μας.

— Τί νὰ εἶπῶ, δὲν γνωρίζω. Μιὰ καλὰ καὶ μιὰ χειρότερα. Ἡ ἀρρώστεια φαίνεται, θὰ τὸ γῆ. Σοῦ Θεοῦ τὰ χεῖρα! Ἄν ᾄνε γραφτὸ νὰ μὴ δῶ τὴν ὑγιά της ἄς γείνη τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου προσέθεσεν ἡ δυστυχὴς χωρική ἐνδακρυς, ἐνῶ αἱ τελευταῖαι λέξεις ἐξήρξαντο μετὰ κόπου καὶ σχεδὸν ἀκατάληπτοι ἐκ τῶν ὠχρῶν χειλέων της.

— Μέρκις χρονιαρκαὶς καὶ σημαδικαῖς, θάρρεις εἶνε γραφτὸ μας, ἐμεῖς πάντα νὰ πικραθούμε, ἐπιθύρουν ὁ χωρικός μετὰ πόνου καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸν σταῦλον, ὅπως ἐτοιμάσῃ τὸ ζῶον του καὶ κτελέθῃ εἰς τὴν πόλιν, πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ ἱατροῦ. Ἐν τῷ μεταξύ ἠκούσθη ὀδυνηρὸς στεναγμὸς ἐκ τοῦ δωματίου τῆς ἀσθενούσης κόρης καὶ ἡ ἐξηντημένη σχεδὸν χωρική προσεπάθησε νὰ τρέξῃ, ὅπως ἴδῃ τί συμβαίνει.

Ἦτο μόλις ἐκτὴ πρωῒνῃ καὶ ὁ ἥλιος ἀναδύμενος βραδέως ἐχρῶσανε τὰ περίε βουνά. Μυροβόλος καὶ ἀπαλὴ αὔρα ἤρχετο ἐκ τοῦ χλοεροῦ κάμπου καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτηνῶν ἠκούετο μελω-

δικώς συνοδεύουσα τὸ πρῶτον ἐγερετήριον τῆς ἡροσολούστου καὶ μυρωμένης ἀνοίξεως.

Μειδίχμα καὶ χάρις ἐσκαρπίζετο εἰς τοὺς πέριξ ἀγρούς καὶ φυτείας καὶ τὰ πρακινίζοντα φύλλα τῶν δένδρων ἐτάρασαν ὁ θρούς καὶ τὸ ἀρνίδιον πέταγμα τῶν γλυκυφώνων αἰοιδῶν τῆς ἐξοχῆς, τῶν ἀμερίμωνιων πιητῶν. Οὐδὲν νέφος ἐπισκίαζε τὸν ὀρίζοντα καὶ ἡ γὰρ ἐξαπλουμένη εἰς τὸ μαγευτικὸν πνέσμα τῆς ἀνθηρᾶς ἀνοίξεως, ἐπλήρουν τὴν καρδίαν εὐγενῶν αἰσθημάτων καὶ ἐμύρωναν τὴν ψυχὴν.

Ἡ Πασχαλιὰ προεμνηύετο μεγαλοπρεπῆς καὶ ἡ μεγάλη καὶ ἀγία ἑορτὴ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ θὰ ἐξεήγητο καὶ πάλιν μετὰ περιστῆς εὐλαθείας, ἀρκετῆς φαιδρότητας, ζωηρῶν χορῶν καὶ τρελλῶν ἀιμάτων, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν ἐγχορῶν ὀργάνων. Αἱ λέξεις «Χριστὸς Ἀνίστα» μετὰ τῶν ἀδελφικῶν ἀσπασμῶν θὰ ἀντήχουν ἀρμονικῶς εἰς κάθε καρδίαν καὶ θὰ συνέδιδον καὶ πάλιν νέας ὑπάρξεις διὰ τοῦ ὕμενίου καὶ εἰλικρινεῖς εὐχαὶ θὰ ἐξήρχοντο ἀπὸ τὰ χεῖλη εὐτυχῶν γονέων.

Καὶ ὅμως, τὸ Πάσχα, τὸ ἔτος αὐτὸ δὲ θὰ ἔχη φαιδρᾶν τὴν ὄψιν, ὡς ἄλλοτε, διότι ἄλλοι θὰ χαίρωνται καὶ ἄλλοι ἔτις θὰ πενθοῦν. Ἀπὸ τὴν ἑορτὴν θὰ λείπη ἡ Χρηστίνια καὶ ἡ ἀπουσία τῆς θὰ γείνη ἐπισιθητὴ εἰς τὸ χωρίον. Δὲν θὰ δυναθῆ νὰ σύρῃ τὸν χορὸν, ὡς ἄλλοτε, νὰ συγκινήσῃ, νὰ δώσῃ ἐλπίδας καὶ νὰ γύσῃ ζῶν εἰς τὸ πνηγύρι, διότι βραχέως ἀσθενεῖ καὶ ἡ κρῶσεια τῆς δὲν λογαριάζει τὴν εὐμορρίαν τῆς, τὸ λιγερὸ τῆς κορμὶ, τὰ τρυφερὰ τῆς νεῖατα. Ἐχει ἐξωρισμένη ἀρρώστεια, ἀγιάτρευτη!

Τὸν περασμένον χρόνον πρωτογνώρισε στὰ ἀλώνια καὶ στὸ χορὸ τὸν ἀκριβὸ τῆς, τὸν ἀγαπημένον Γιώργον καὶ φέτος ἔτις ὁ χάρος νὰ τὴν σύρῃ μαζὴν του. Ἐκεῖ ἐνοιώσαν τοὺς πρώτους κτύπους τῆς ἀγάπης, ἐδῶσαν ὑπόσχεσι νὰ ζήσουν πιστῶς ἠνωμένοι, ἐκεῖ τὸ πρῶτον ἀντήλαξαν τῆς Πασχαλιᾶς φίλι ἀδελφικόν. Ἀλλά, ὁ Γιώργος ὁ λεβέντης, τὸ ἀνθηρότερον παλληκάρι τοῦ χωριοῦ θὰ ἀπουσιάξῃ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν ἑορτὴν καὶ ὁ χορὸς δὴ θὰ ἀναζητῆ, τὸν σκοτωμένο Γιώργον καὶ ἔτις τὴν ἄτυχη Χρηστίνια. Καῦμένο παλληκάρι! Σοῦ ἦτανε γραφτὸ νὰ πνιγῆς στὸ πηγάδι καὶ νὰ σὲ πάρῃ ἀδίκως ὁ χάρος, νὰ μὴ δῆς τὰ στεφάνια τοῦ γάμου. Τώρα ἡ Χρηστίνια σου σὲ ἀναζητεῖ καὶ τὸ πένθος σου τὴν σκοτῶνει σιγά, σιγά. Ὁ χωρισμὸς σου ὁ παντοτεινὸς τὴν βροσάνει, τῆς σφίγγει τὴν καρδίαν καὶ ἔτις νὰ ἔλθῃ τὸ Πάσχα, ἄλλοι θὰ ἔχουν πανηγύρι καὶ ἄλλοι νεκρὸν θὰ κλαίει καὶ θὰ πενθοῦν. Ἡ Χρηστίνια θὰ ἦνε πεθαιμένη ἀπὸ τὸν καῦμόν τῆς, τὰ πρῶτα ἀνθη τῆς ἀνοίξεως θὰ ράνουν τὸ ἄσπρο τῆς νυφιάτικο φόρεμα, τὸ σάβανο καὶ ὁ τάφος τῆς θὰ συντροφιᾶξῃ τὸν δικὸν σου γιὰ πάντα.

Τάν...! τάν...! τάν...! Μεγάλῃ Πρακτικῇ! Λυπητερὰ κτυπᾶει ἡ κμπάνια καὶ ὁ ἤχος σκορπίζεται εἰς τὴν σιωπὴν τοῦ χωριοῦ καὶ ζυπνὰ κάθε τόσο τὸν κοιμισμένον πόνο ἐκείνων, ποὺ δυὸ φορεῖς πενθοῦνε. Κτυπᾶ, κτυπᾶ, καὶ τὸ χωριὸν προσεύχεται καὶ κλαίει τὸν σταυρωμένον! Στὴν κάτω βρύση, κοντὰ στὸν ἀνεμόμυλο τοῦ πιππᾶ, ἓνα κλάμα πῶ οπρακτικὸ ἀκούεται μέσα εἰς ἓνα σπητι φωτισμένον ἀπὸ κερία. Εἶνε ὁ σπραγγμὸς καὶ οἱ λυγμοὶ τῆς ἄμοιρης Θεοδώρας, ποὺ κόβει τὸ σόβανο καὶ κλαίει τὴν πεθαιμένη κόρη τῆς Χρηστίνια! Τάν...! τάν...! τάν...! καὶ ὁ λυπητερός καὶ μονότονος ἤχος τῆς κμπάνιας τῆς ἐκκλησίας συνοδεύει δῶν νεκροῦ εἰς τὸν τάφον, τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου καὶ τὴν παρθενιὰ τῆς Χρηστίνιας... Τάν...! τάν...! τάν...!

ΜΙΑΤΩΝ ΒΙΤΑΛΗΣ

ΕΛΛΗΝΟ-ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἀντιπροσωπείας, εἰσπραξέων, ἀποστολῆς δεμάτων, παραγγελιῶν κ.τ.λ.

Συνεστήθησαν γραφεῖα ἐν Ἀθήναις καὶ Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ τῶν κ. κ. Φ. Πρίντζη καὶ Α. Γελατιᾶ, ἅτινα ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἶδους ἐργασιῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου καὶ ἀνάταλι, καὶ τὰ ὅποια μεγάλως θέλουσιν ἐξυπηρετῆσαι τὰ συμφέροντα τῶν ἡμετέρων ἐν αὐθα καὶ ἐκεῖς ὁμογενῶν.

Τὰ ἐν λόγῳ γραφεῖα ἀναλαμβάνουσι :

- 1ον. Τὴν ἀντιπροσωπείαν ἀνεγνωρισμένων Ὀίκων, Ἐφημεριδῶν καὶ Περιοδικῶν.
- 2ον. Τὴν εἰσπραξίν ἀποδείξεων, συναλλαγμάτων καὶ λογαριασμῶν.
- 3ον. Τὴν ἀποστολὴν δεμάτων μεταξὺ τῶν δύο τούτων χωρῶν.
- 4ον. Τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἐπ' εὐθύνην.
- 5ον. Τὴν ἐκδοσὴν ἀιμοπλοικῶν εἰσιτηριῶν.
- 6ον. Τὴν προμήθειαν διαφόρων ἀντικειμένων ἐκατέρωθεν, καὶ
- 7ον. Τὴν ἐκτέλεσιν οἰασδήποτε σχετικῆς ἄλλης ἐργασίας ἐπὶ προμηθείᾳ.

Τὰ γραφεῖα ἐγγυῶνται περὶ τῆς ασφαλείας καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως πάσης τοιαύτης, ὡς ἀνωτέρω, ἐντολῆς.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ἐναντι ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ:

Η ΜΙΑ ΚΑΙ Η ΑΛΛΗ

(Κομρὸς θάλαμος. Ἐστία μετὰ καθέτιον, δοχεῖον πλῆρες ῥόδων καὶ ἐν ὠρολόγιον. Δύο θύραι — Τράπεζα καὶ ἐπ' αὐτῆς χάρις, βιβλιόθια. Κυτίον μὲ σοκολάταν καὶ μικρὸς σάκκος μετὰ κρυσταλλωμένων κοσμάτων. Πηλοῖον δὲ τῆς Τροπίζης κείται καθέκλα καὶ ἔδρα).

Ἡ Βερανζέρα (εἰσερχομένη πορατρεῖ τὸ ὠρολόγιον). Τί ὦρα εἶνε; δύο καὶ ἡμισία καὶ ὁ κύριος Θεόδωρος Σαρπροζὲ πρόκειται νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς τρεῖς. Ἄ! εἶμαι πολὺ συγκοινωνημένη, διότι ἡ ἐπισκεψίς αὐτῆ θὰ ἔχῃ σοβαρὰς συνεπείας (πορατρεῖ τὸ δοχεῖον μὲ τὰ ἄνθη). Ἄ! τὰ ὠραία τριαντάφυλλα, εἰάν ἔθετον ἓνα ἐπὶ τῆς κερᾶλης μου; (θέτουσα ἐν), ἐκεῖ ὄπισθεν τοῦ ὠτός. Ὁ κ. Σαρπροζὲ μοῦ εἶπε προχθὲς τὸ ἑσπέρας, ὅτι δὲν εὗρισκε ὠραιότερον πρᾶγμα, ὅπως ἐν ῥόδον, ἐν μόνον, οὕτω τοποθετημένον ὄπισθεν τοῦ ὠτός... Θεέ μου! αὐτὸ ἦτο παιδαριῶδες ἐκ μέρους του, ἀλλὰ αὐτὸ, τὸ ὅποιον μοῦ εἶπε χθὲς, ἐξερχόμενος τοῦ ὑπουργείου, εἶνε πολὺ σοφωρότερον. Ἄδικοις Βερανζέρα, μοὶ ἐπιθέρσει, θὰ ἐπισκεφθῶ αὐτὸν εἰς τὰς τρεῖς τῆν θείαν σου κυρίαν Βρεβᾶλ καὶ θὰ τῆς κάμω αἰτησίαν νὰ σηματοποιήσῃ καὶ σπουδασιᾶν δι' ἐμέ. Δύναμαι νὰ ἐλλίσω, ὅτι θὰ εἴσθε εἰσοικὴ εἰς τὴν αἰτησίαν ταύτην, συνενοῦσα καὶ ἐκ μέρους σας...

Ἀνισυχῶς εἰς ἐπηρείης, εἰς βλάξ ὑπηρείης, ἤλθε νὰ τὸν διακόψῃ, διὰ νὰ μᾶς εἴπῃ, ὅτι ἡ ἀμοξὰ μου ἦτο ἐτοίμη! Ἡ θεία μου... ἡ ἐξαδέλφη μου, θέλω νὰ εἴπω... (γελῶσα) διότι ἀφ' ὅτου ἐξῆλθον τῆς σχολῆς, ἡ θεία μου ἐπιθυμῆ νὰ τὴν λέγω ἐξαδέλφη. «Εἶνε χαραιοτέρον» λέγει. Κοκέτια ποῦ εἶσαι, θεία μου!... ἡ ἐξαδέλφη μου λοιπὸν μᾶς ἐπλησίασεν καὶ ἀνεχωρήσομεν, χωρὶς ὁ κ. Σαρπροζὲ νὰ τελειώσῃ τὴν φράσιν του. Ἀλλὰ τὸ μαγεῖόν ἐγὼ τὸ τέλος τῆς φράσεώς του. «Δύναμαι νὰ ἐλλίσω, δὲς, ὅτι θὰ εἴσθε εἰσοικὴ εἰς τὴν αἰτησίαν μου, συνενοῦσα ἐκ μέρους σας νὰ μοῦ προσφῆτε τὴν χεῖρα σας!»

Ἴδου τὸ τέλος τῆς φράσεως του.

— Εἶνε βέβαιον, ὅτι ὁ κ. Θεόδωρος μὲ ἀγαπᾷ. Δὲν μοὶ εἶπεν ἀκόμη. «Δὲς, σὰς ἀγαπᾷ!... διότι δὲν εἶνε τολμηρὸς νέος, ἀλλὰ ἡ ἐπιμονὴν του διὰ τὰς δευτέρας καὶ Παρασκευᾶς τῆς θείας μου... ὅχι τῆς ἐξαδέλφης μου — δὲν θὰ δυνηθῶ ποτε νὰ συνειδέσω: αἱ φιλοφρονήσεις του δι' ἐμέ (λαμβάνει ἐν κάστανον καὶ τὸ τρώγει) εἶνε μάλιστα ἐξαιρετικαὶ αἱ φιλοφρονήσεις του» αἱ περιποιήσεις του διὰ τὴν θείαν μου...

Οἱ νέοι αὐτοὶ εἶνε πολὺ πονηροὶ Περιποιῶνται τὰς θείας διὰ νὰ προχωροῦν τὸ ἐνδιαφέρον μὲ τὰς ἀνεμίας. Τὴν λοιπὴν τῆς χθὲς ἀκόμη εἰς τὴν χοροπεριδὴ μὲ ἐκάλει ἐπὶ φορὰς τὰ βαλσάρομεν καὶ δὲν καλοῦν ἐπὶ φορὰς μίαν γένην, χωρὶς νὰ ἔχουν μίαν ὀπισθοβουλίαν.

Ἐξ ἄλλον, χορεύει ἄριστα, ὅπως κάμει ταχὺ δρόμον εἰς τὸ διοικητικὸν του σταδίον, διότι ὁ κ. Σαρπροζὲ εἶνε εἰς τὸν μελλόντων μας ὑποδιοικητῶν, ἀργότερα διοικητῆς!... Στάδιον, τὸ ὅποιον ἔχει μίγα μέλλον, λέγουσιν τὸ τῆς νομιμότητος...

Ἐχω ὕψος διοικητίας; (Θαναμάζεται εἰς τὸν καθρέπτην) Διὰ ὅχι; Θεέ μου, πῶς μοῦ σηκῶναι ὁ γαγκᾶς! Μοῦ κόπτεται τὴν ἀναπνοὴν ὁ γαγκᾶς μου. Δὲν εἶνε ἀρκετὰ σκαπιτὸς, ὅπως λέγει ὁ στρατηγὸς Βριμονιέ. (Ἐμπιστευτικῶς). Δὲν εὗρισκε ποτε τοὺς γαγκᾶδες ἀρκετὰ σκαπιτούς, ὁ στρατηγὸς, ὁ ἀναστεινόμενος διὰ τὴν θείαν μου, αὐτός. Ἐμάντευσα αὐτὸ τὴν πρῶτην φορὰν, ὅπου τὸν εἶδον. Ἐδείκνυε εἰς τῆς θείας μου... (Κρότος ἐξώθεν.) Ἴδου! τὸν. Ἄς ἀλλάξω ὀβλήγωρα τὸν γαγκᾶν, πρὶν ἰδῆ αὐτόν.

(Ἐξέρχεται τῆς μῆς θύρας, ἐνθ' ἡ κ. Βρεβᾶλ εἰσοίχεται ἐκ τῆς ἐτέρας).

Ἡ κ. Βρεβᾶλ (πορατρεῖ τὸ ὠρολόγιον). Τί ὦρα εἶνε; Δύο καὶ ἑπτὰ τέταρτα καὶ ὁ κ. Θεόδωρος Σαρπροζὲ θὰ ἔλθῃ εἰς τὰς τρεῖς. Ἀλήθεια, εἶμαι συγκοινωνημένη, διότι ἡ συνεινενεῖς αὐτῆ θὰ ἔχῃ ἀποτελεσματικὰς συνεπείας. (Πορατρεῖ τὸ δοχεῖον μὲ τὰ ἄνθη). ὦ! τὰ ὠραία τριαντάφυλλα! Ἐάν ἔθετον δύο εἰς τὰ μαλλιά μου, ἐκεῖ ἐμπροσθεν... ὁ κ. Θεόδωρος μοῦ εἶπε τελευταίως, ὅτι δὲν εὗρισκε τίποτε ὠραιότερον, ὅπως δύο ῥόδα... δύο μόνον... τοιοῦτοτρόπως τοποθετημένα ἐπὶ τῆς κόμης μᾶς γυναικός... Ἄς πρὸξω ὀρηγοῦσα, πρὶν ἔλθῃ ἡ Βερανζέρα. Αὐτὴ ἡ μικρὰ ὀλα τὰ πορατρεῖ καὶ εἶναι ἄξια νὰ μὲ πῆ κοκέτια. Ἐγὼ κοκέτια; Θεέ μου! ἀλλὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ μὴν ἀπαρῶσκω εἰς αὐτὸν τὸν νέον, διότι ἡ σήμερον ἀκριβῶς, θὰ μοῦ ζητήσῃ τὴν χεῖρα, ὅτι ἡ ἐπιστολήν του δὲν μοῦ δίδει καμμίαν ἠμφιβολίαν εἰς τὰς ἐπιστολῆς του δὲν μοῦ δίδει καμμίαν ἠμφιβολίαν εἰς τὰς προθέσεις του... Τί τὴν ἔκομα;... (Ζητεῖ τὴν ἐπιστολήν) Τί μ' ἐνδιαφέρει τέλος; ὁ κ. Θεόδωρος, δὲν ἐτόλμησε μέχρι σήμερον νὰ μοῦ ἐξεμολογήσῃ τὰ αἰσθηματὰ του, διότι εἶναι ἓνας πολὺ ἐπιροπαλὸς νέος. Ἀλλὰ ὀλα μοῦ τὰ ἀπεκάλυψαν. Αἱ ἐπειλημίαι ἐπισκέψεις του. ἀφ' ὅτου μοῦ τὸν εἰσέστησαν, ἡ ἀιφνῆδία του ἀγάπη διὰ τὴν μουσικὴν, ἡ ὅποια τοῦ ἐπιτρέπει νὰ τὴν ἐξασκῆται μετ' ἐμοῦ, αἱ φιλοφρονήσεις του δι' ἐμέ. (Λαμβάνει μίαν σοκολάταν καὶ τὴν τρώγει) εἶναι θανατάσαι αἱ φιλοφρονήσεις του! ὀλα τέλος μέχρι καὶ τῆς περιποιήσεώς του διὰ τὴν ἀνεμίαν μου Βερανζέραν.

Οἱ νέοι αὐτοὶ εἶναι πολλοὶ ἐπιτήδεοι. εἶναι ὑποχρεωτικοὶ μὲ τὰς ἀνεμίας, ὅπως ἀρίσκουν καλλίτερα εἰς τὸς θείας. Ἐμπρός! θὰ σὰς συμπαθήσουν, κίριε, καὶ διὰ σὰς θὰ ἀντιμετωπίσουν ἀκόμη μίαν φορὰν τὸ φοβερόν οὗτὸ ἀγνωστον, τὸ ὅποιον ὀνομάζουν γάμον. (Κάθεται). Ὁ στρατηγὸς θὰ εἶναι ἀπαρηγόρητος, δὲν ἀμφιβόλλω. Καῦμίμη σιρατρεῖ: Θὰ μὲ ἐλάτρευεν ἐν τούτοις καὶ θὰ τὸν ἐκράτουν... ἀλλὰ εἶναι πενήνια πέντε ἐτῶν, ἐνθ' ὁ κ. Σαρπροζὲ (ἀνωστεινόμενος) εἶναι μάλιστα πολὺ νέος, ὁ κ. Σαρπροζὲ, 25 ἔως 26 ἐτῶν, λίγουν, ἐνθ' ἐγὼ... Καὶ μ' αὐτὸ! ἀφοῦ εἰ χειρότεροι ἐχθροὶ μου δὲν μοῦ δίδουν πορὰ 27, θὰ ἡμίθα σχεδὸν τῆς ἡλικίας. Ἄ! ἴδου ἔρχεται ἡ Βερανζέρα τρογοῦσθαι τὸ γεγονός. Ἄ! ἴδου ἔρχεται ἡ Βερανζέρα... Σκέπτομαι νὰ τῆς γνωστοποιήσω τὸ γεγονός. Ἀλλὰ πῶς νὰ κάμω τὴν ἐρώτησιν; (Κάθεται πλησίον τῆς τροπίζης καὶ λαμβάνει ἐν βιβλίον).

Ἡ Βερανζέρα (καθ' ἑαυτήν). Ἐοκίφθην καλῶς, θὰ εἰδοποιήσω τὴν θείαν μου διὰ τὴν βεβαίαν αἰτησίαν τοῦ κ. Θεοδώρου καὶ διὰ τὴν ογκασάθειόν μου. (Ἀνωστεινόμενος) Καλλημέρα, θεῖ. ἐξαδέλφη μου.

Ἡ κ. Βρεβᾶλ. Καλλημέρα, ἀγαπητὸ παιδί!... Πῶς εἶσαι ὠραία σήμερον τὸ πρῶτ, πόσον σοῦ πηγαίνει τὸ ῥόδον αὐτὸ εἰς τὰ μαλλιά σου!...

Βερανζέρα. ὦ! μὴ ὀμιλῶμεν περὶ τῶν μαλλιῶν μου, ἐμπροσθεν τῶν ἰδικῶν σας, ἐξαδέλφη μου. Χθὲς ἀκόμη ὁ κ. Σαρπροζὲ μοῦ ἔκομα ἐπαίνους.

Ἡ κ. Βρεβᾶλ. (Καθ' ἑαυτήν). Μόνη τῆς ἔρχεται. (Ἰσχυρότερον). Ἄ! ἀσχολεῖται διὰ τὰ μαλλιά μου ὁ κ. Σαρπροζὲν.

Βερανζέρα. Καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀκόμη ἀσχολοῦνται. Κα. Βρεβᾶλ. Καὶ ποιοὶ λοιπὸν, δεσποινίς; Βερανζέρα. Ὁ στρατηγὸς Βριμονιέ π.χ.

Κα. Βρεβᾶλ. Παιδίον! Ἐλα νὰ καθήσῃς ἐκεῖ, πλησίον μου, καὶ ἄς ὀμιλήσωμεν ὡς δύο φίλαι, ἔχω νὰ σοῦ ἐμπιστευθῶ κατὶ. Βερανζέρα. (Καθημένη). Ἀλήθεια! καὶ ἐγὼ.

Κα. Βρεβάλ. Σὺ, μικροῦλα ; λέγε.
 Βερανζέρα. Σεῖς πρώτον.
 Κα. Βρεβάλ. Ὅχι, σὺ
 Βερανζέρα. Μὰ δὲν ἀρμώζει.
 Κα. Βρεβάλ. Δίκαιον : ἡ πρωτοτοκία.
 Βερανζέρα. (Διοβρβαίσιον). Ἄ !
 Κα. Βρεβάλ. Λοιπὸν ! τί θὰ ἔλεγε, εἰς ἐμάνθ'ανες,
 οἱ κἀποιοί ; ζητεῖ τὴν χεῖρά μου ;
 Βερανζέρα. (Καθ' ἐν τῇ). Ὁ στρατηγὸς Καλὰ
 εἶχα μαγεύσω. (Δυνατά). Θὰ ἔλεγα, οἱ ἐγκρίνω ποῦ
 καλὰ αὐτὸν τὸν κάποιον : οἱ εἶμι ὄρατα κοί τῆς, ὡς
 εἶθε...
 Κα. Βρεβάλ. Νεῖα ! Εἶμαι 30 εἰδῶν.
 Βερανζέρα. Καί μ' αὐτό ! 30 εἰδῶν ! Εἶμαι ἡ προ-
 νομιωχὸς ἡλικία, ὅπως λέγει καὶ ὁ στρατηγός, ἡ ἡλικία
 ὅπου ἀνθίσει ἡ ὠριμότης.
 Κα. Βρεβάλ. Δὲν γνωρίζεις τί λέγει ὁ στρατηγός,
 καὶ θὰ ἤλλαξα εὐχαριστώως τὴν προνομιωχόν. ἡλικίαν
 μου, ὅπως ἔχω τὰ 16 χρόνια σου, ἀγαπητή μου.
 Βερανζέρα. Ὡ ! τὰ 16 χρόνια μου : εἶμαι ἡ ἀχάρι-
 οτός ἡλικία, ἡ ἡλικία τῶν ἀδυνάτων βραχιόνων...
 Κα. Βρεβάλ. Ἐκτός μερικῶν ἐξαιρέσεων, κοκίετα.
 Βερανζέρα. (Μὲ χαμόγελον). Εὐχαριστῶ ἐξαδέλφη,
 μου. Ἄλλὰ δὲν πρόκειται δι' ἐμὲ, πρόκειται διὰ σᾶς,
 καὶ διὰ τὰ δῆθεν 30 χρόνια σᾶς, τὰ ὅποια δὲν σᾶς φεί-
 νοῦνται. Ἐξ ἄλλου, ἀφοῦ ὁ στρατηγός ἔχει περισσοτέρα
 τῶν πενήκοντα...
 Κα. Βρεβάλ. (Ἐκπληκτικός). Ὁ στρατηγός ;
 Βερανζέρα. Ἄ ! συγγνώμη, ὅπου σᾶς τὸν ἀνόμασα.
 Ἄλλὰ τὸν εἶχον μαγεύσω.
 Κα. Βρεβάλ. Ἐπίτρονον...
 Βερανζέρα. Ἄ ! δὲν εἶμαι πλέον μικρὸ νομοσχῆμα,
 ἀλλὰ βλέπω καὶ ἐννοῶ πολλά πράγματα. Ἴδού, μὴ μὲ
 περιπαίζετε, ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον τῆς ἐξόδου μου ἀπὸ τῆς
 σχολῆς καὶ τῆς ἐγκοινοσυστάσεώς μου εἰς τὴν οἰκίαν σας,
 ὁ στρατηγός δέδειπνε ἔδω. Ἦτο μάλιστα γιτοριάς σας εἰς
 τὴν τράπεζαν.
 Κα. Βρεβάλ. Φουκῶς.
 Βερανζέρα. Ἐ, λοιπὸν ! Μόνον ἡ φρονὴ τῶν, ὅταν
 σᾶς προσέφερον εἰς αἰῶς (μυρομένη τὸν στρατηγόν) : δι-
 χασθε εἰς αἰῶς, ἀγαπητή κυρία ; Ἡ νόση, οἱ σᾶς ἐλά-
 τρειτε καὶ οἱ αὐτὸ ἤθελε νὰ εἴπῃ. «Μὲ δέχεσθε διὰ σύ-
 ζυγην, ἀγαπητή κυρία ;»
 Κα. Βρεβάλ. Βλέπετε ἐκεῖ ; Μόνον ἡταιρήθη, δε-
 σποινίς.
 Βερανζέρα. Πῶς ;
 Κα. Βρεβάλ. Δὲν εἶνε παρῶθεν, οἱ ὁ στρατηγός
 ἔχει τὸς σκίρις, ὅπου τοῦ δ.δεις ἀλλᾶ... ἐν πρώτοις ἡ-
 δέτατο νὰ ἦτο πατήρ μου.
 Βερανζέρα. Ὡ ! διατηρεῖται τὸσον καλὰ !
 Κα. Βρεβάλ. Διατηρεῖται ! Λέγεις... (καθ' ἐν τῇ)
 Ὅμιλεῖ μὲ τὴν ἐλευθερίαν τῆς (ἀσχυρῶς) Ἐπὶ τέλους,
 δὲν πρόκειται περὶ τοῦ στρατηγοῦ.
 Βερανζέρα. Ἐκπληκτικός. Ἄ !
 Κα. Βρεβάλ. Πρόκειται δὲ τὸσον ὁ ἴσον δι' αὐτὸν,
 ὡστε σήμερον ἀκριβῶς τὸν περιώρησα εἰς τὴν θύρα μου
 βεβαίως ὁτι μὲ ἠπεῖλει μὲ τὴν ἐπισκεψίν του καὶ διότι
 σήμερον ἀκριβῶς ἀναμείνω τὸν γέγον, τοῦ ὅπου αἱ δια-
 θέσεις...
 Βερανζέρα. Εἶνε νέος !
 Κα. Βρεβάλ. Εἶνε ἕνας νέος, τὸν ὅποιον βλέπετε συ-
 γγῆ, ὡς τὸν στρατηγόν... Θεὶ μου ! δὲν εἶα σὺ εἶπω
 μὲ ποῖον ἴφους μοῦ προσφέρει εἰς αἰῶς, ἀκόμη χθὲς δι-
 πῆρας εἰς τὴν οἰκίαν μας.
 Βερανζέρα. (Ἐπεθεῖται). Χθὲς ! εἶε λοιπὸν ὁ κ.
 Σαμπρονζὲ ;
 Κα. Βρεβάλ. Ὁ ἴδιος.
 Βερανζέρα. (κρίπτουσα τὴν συγκίνησίν τῆς). Ἄ !
 καὶ σᾶς εἶπεν, οἱ σᾶς ἡγάπα ;

Κα. Βρεβάλ. Ὅλα μοῦ τὰ εἶπεν : αἱ ἐπίμοτοι ἐπι-
 σκίρις του εἰς τὸ σαλόνι μου...
 Βερανζέρα (καθ' ἐν τῇ). Ὅπου εἶμεθα αἱ δύο,
 θεία μου.
 Κα. Βρεβάλ. Αἱ προβλήψεις του δι' ἐμὲ.
 Βερανζέρα. (καθ' ἐν τῇ). Δι' ἡμᾶς.
 Κα. Βρεβάλ. Χθὲς ἀκόμη, μοῦ ἔφερε κυτίον μὲ σο-
 κολάτας (Λομβάνει τὸ κυτίον).
 Βερανζέρα. Καί εἰς ἐμὲ πακέτο μὲ κάστανα γλα-
 ρές.
 Κα. Βρεβάλ. (παρασιάζουσα τὸ κυτίον) Θέλεις, ἀγα-
 πητή μου ;
 Βερανζέρα. Σᾶς εὐχαριστῶ, ὅχι, δὲν ἀγαπῶ τὴν σο-
 κολάταν (Προσφέρουσα τὸ σακιδιον μὲ τὰ κάστανα). Θέ-
 λεις, ἐξαδέλφη ;
 Κα. Βρεβάλ. Εὐχαριστῶ, ἀπεχθάνομαι τὰ κάστανα...
 Ἄλλὰ δὲν ἐτελείωσα. Ὁ κ. Σαμπρονζὲ ἠγάπησε πολὺ
 τὴν μουσικὴν, τὴν ἐπαύριον τῆς ἡμέρας ὅπου μὲ ἤκουσε
 νὰ τραγουδῶ εἰς τοῦ ὑπογραμματέως τοῦ θεῖου μας.
 Βερανζέρα. (καθ' ἐν τῇ). Τί λέγει ;
 Κα. Βρεβάλ. Τὴν ἐπαύριον αὐτῆς, ἀγαπητή μου, ὁ κ.
 Σαμπρονζὲ ἐνεθυμήθη, ὅτι εἶχε ὄραταν φρονὴν καὶ μοῦ
 ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ κάμῃ μουσικὴν μὲ ἐμὲ. Ἄπο
 τοῦδε, γνωρίζεις, ὅτι ἔρχεται ἔδω σχεδὸν καθημερινῶς.
 Βερανζέρα. Ἀναμφιβόλως διότι εἶμαι πάντοτε ἐκεῖ.
 Κα. Βρεβάλ. Ἐκτός τῆς τελευταίας Πέμπτης, ὅπου
 ἦσο εἰς τοὺς ἀγῶνας.
 Βερανζέρα. (καθ' ἐν τῇ). Ἄλήθεια. Ἄδελφί !
 Κα. Βρεβάλ. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀγαπητή μου, ὁ
 κ. Θεόδωρος ἐφαίνετο πολὺ τεταραγμένος, ἐνῶ ἐτραγο-
 δῶμεν, καὶ ἀνεσιτάξτε τὸσον εἰς κάθε μετρημα ὅπου τὸν
 ἔλυπθη. Ἄλλὰ τὸσον σᾶς συγκνεῖ τὸ τεμάχιον αὐτό,
 τοῦ λέγω ; τονίζουσα εἰς τὰς λέξεις.
 Βερανζέρα. (καθ' ἐν τῇ). Ὡ ! ἡ κοκίετα !
 Κα. Βρεβάλ. Ἦθελε νὰ μοῦ ἀπατήσῃ, ἀλλὰ τὴν
 σιγμὴν αὐτῆς ἰσηλθε, μικροῦλα μου, κατὰ κακίαν
 οὐμπισοῦν.
 Βερανζέρα. (καθ' ἐν τῇ). Ἄντιν ἀγαπᾷ !
 Κα. Βρεβάλ. Πότε τὸ καθεύγει τὸ παιδί ἔλαβεν ἀπό-
 φασιν νὰ μοῦ γράψῃ (Ἀναζητοῦσα ἐκ τῆς ἐπι τῆς τρα-
 πέζης). Ἦθελε νὰ σοῦ δεῖξω τὴν ἐπιστολήν.
 Βερανζέρα. Δὲν εἶναι ἀνάγκη.
 Κα. Βρεβάλ. Νομίζεις ;
 Βερανζέρα. Λέγω, ἐξαδέλφη μου. οἱ ἔχετε με-
 γάλον δίκαιον νὰ ξαναῦπανθρονήθη, εἰς δὲν φοβήσθε
 ἔνωσιν... ἴσως δυσανάλογον.
 Κα. Βρεβάλ. (Ἐκπληκτικός). Πῶς ;
 Βερανζέρα. Ἄλλὰ ὁ κ. Σαμπρονζὲ εἶναι ἰσοκρίτης
 εἰδῶν.
 Κα. Βρεβάλ. Εἰκοσι εἶξ.
 Βερανζέρα. Καὶ εἶσθε τριάντα.
 Κα. Βρεβάλ. Ἄλλὰ δὲν μοῦ φαίνεται. Μύνη σου
 τὸ ἔλεγε.
 Βερανζέρα. Ἄλλὰ εἶσαι (καθ' ἐν τῇ) εἶναι.
 Κα. Βρεβάλ. Ἐξ ἄλλου ἀρκετὰ ὀμιλοῦμεν δι' ἐμὲ.
 Δὲν εἶχε καί νὰ μοῦ ἐμπιστευθῆς ;
 Βερανζέρα. Καθόλου.
 Κα. Βρεβάλ. Πῶς, ἐνῶ πρό ὀλίγον...
 Βερανζέρα. Ἄλλᾶ...
 Κα. Βρεβάλ. Ἄ ! ἐκμισθίζονται διὰ ἐκμισθί-
 ρεοῖν, μικρὰ μου ἐξαδέλφη
 Βερανζέρα. Τὸ θέτετε ; λοιπὸν...
 Κα. Βρεβάλ. Λοιπὸν τί ;
 Βερανζέρα. Λοιπὸν θέλω νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν
 σχολήν, διὰ νὰ γίνω καλογραφεῖς.
 Κα. Βρεβάλ. Σοῦ ἀρέσει ;
 Βερανζέρα. Αὐτὰ ὅπου εἶδον εἰς τὸν κόσμο, δὲν
 μοῦ ἀφῆκαν παρὰ ἀπογοητεύσεις καὶ πικρίας, καὶ προ-
 τιμῶ τὴν σχολήν... Εἶμαι εἰς διόλου ἀποφασισμένη.

Κα. Βρεβάλ. Ἄ ! μὰ αὐτὸ εἶναι παραφροσύνη !
 Θὰ μοῦ ἐξηγήθῃς...
 Βερανζέρα. Ποῖ !
 Κα. Βρεβάλ. Πῶς ! ποῖ !
 (Ὁ ὑπηρετὴς ἐσερχόμενος). Ὁ κ. Σαμπρονζὲ ζητεῖ,
 εἰς τὴν κυρία θέλῃ νὰ τὸν δεχθῇ.
 Κα. Βρεβάλ. Αὐτός !
 Βερανζέρα. Ὑπάγετε νὰ δεχθῆτε τὸν κ. Σαμπρονζὲ,
 ἐξαδέλφη μου.
 Κα. Βρεβάλ. (Ἐγείρεται) Ἀναμφιβόλως (διώκουσα
 τὸν ὑπηρετὴν) ἀφοῦ ἐδέχθη τὴν ἐπισκεψίν του. Ἄλλὰ
 θέλω νὰ συντομώσω, ὅσον τὸ δυνατόν, διότι ἀνυπομονῶ
 νὰ μάθω...
 Βερανζέρα. Ὁ κ. Σαμπρονζὲ σᾶς ἀναμένει.
 Κα. Βρεβάλ. Ἀλήθεια... Ἐντὺς ὀλίγον, ἀγαπητή
 μου, ἐντὺς ὀλίγον. (Ἐξέρχεται).
 Βερανζέρα. (Περιπατεῖ ἀνησυχῶς). Τὴν θείαν μου
 ἀγαπᾷ !... διότι εἶναι θεία μου, ὅτι καὶ ἂν εἴπῃ, καὶ
 ὅχι ἐξαδέλφη μου. Καὶ ἐνόμισα... ὅτι τρελλή ! τρελλή !
 Καὶ ἐγὼ, ἡμῖν παύριον δι' αὐτὸν, μία κοῦκλα, τὴν
 ὅποιαν ἔκαμε νὰ παῖξῃ διὰ νὰ ἀρέσκειται περισσοτέρον
 εἰς τὴν θείαν μου. (Κάθεται πλησίον τῆς τραπέζης) ὅπως
 ἄλλοτε, ἐνεθυμήθην κάποιος σιραιώτης μὲ ἔκαμε καὶ
 ἐπήδων τὸ σχοινάκι εἰς τὸν Κεραμεικόν, διὰ νὰ ἀρέσκει-
 ται εἰς τὴν Ἀντίαν, τὴν παρῶσαν μου. Ἡ Ἀτίαν
 μάλιστα ἐδιώχθη ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ σιραιώτου. Βε-
 βαίως ὁ κόσμος εἶνε πλήρης δολιότητος, καὶ ἔχω δι-
 καιον νὰ θέλω νὰ τὸν ἐγκαταλείψω. (Σιωπᾷ. Μὲ λυπη-
 ρὸν ἔφος). Γνωρίζω καλὰ, οἱ εἶναι αὐστηρὰ ἡ καλογρα-
 ρικὴ ζωὴ ! Ἄλλὰ καλλιτέρα ! διότι ἡ ἐπιφοβὸς αὐτῆς ζωῆς
 θὰ μὲ φρονέσῃ ὀργήρως, καὶ διὰ τὸ ἀποθάνω, λοιπὸν
 καλὰ δὲν θὰ ἔχω πλέον λύπην. (Ἀκουμβᾷ ἐπὶ τῆς τρα-
 πέζης καὶ κλαίει ὀλίγον σιωπηλῶς. Μία ἐπιστολὴ κινεῖ
 τὴν προσοχήν τῆς).
 Τί εἶν' αὐτό ; Ἄλλὰ εἶναι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Σαμ-
 προνζὲ.
 Ἀνάμαί κάλλιστα νὰ τὴν ἀναγνώσω, ἀφοῦ ἡ θεία
 μου ἤθελε νὰ μοῦ τὴν δεῖξῃ. (Ἀναγινώσκει) «Κυρία, δὲν
 εἶναι μόνον ἄνευ παραχθῆς καὶ διαταραχῆς, ὅπου ἀποφα-
 σίζω νὰ σας γράψω τὴν ἐπιστολήν ταύτην... (Ὅμιλεῖ)
 Βεβαίως αὐτὸ εἶναι, ἡ παραχθὴ τῆς ἀγάπης ! (Ἀναγινώ-
 σκουσα). Ἡ αἰτίαις τὴν ὅποιαν θὰ σᾶς κάμω εἶναι πα-
 ραφρόνως φιλόδοξος ἡ μόνον πρόωρος ; Θὰ ἔξῃ τοῦναν-
 τίον καλὴν τῆχην νὰ εἰσακουσθῇ ἀπὸ σᾶς ; Τολμῶ
 νὰ σᾶς παρακαλέσω, Κυρία, νὰ θέσετε τέρμα εἰς τὴν ἀμφι-
 βολίαν, συνεννοῦσα νὰ μοῦ προσφέρετε σιγμᾶς τινος συ-
 νεννοήσεως, αἴριον εἰς τὰς τρεῖς». (Ἐγείρεται, ὀμιλεῖ).
 Ἄρκετὰ ἐξηγημένον πραγματικῶς ! Ἄρκετὰ ! (Σιγμῇ
 σιωπῆς καὶ σκίρις).
 Ἄλλὰ εἶναι ἀρκετὰ ἐξηγημένον ! Ὅχι διότι ἐπὶ τέλους
 ὁ κ. Σαμπρονζὲ δὲν ἐξηγεῖται θετικῶς καὶ πονηρῶς δὲν
 λέγει, οἱ ἀγαπᾷ τὴν θείαν μου περισσοτέρον ἀπὸ...
 κάθε ἄλλην. (Ἀναγινώσκουσα ἐκ νέου) Κυρία, ἡ αἰτίαις
 τὴν ὅποιαν θὰ σᾶς κάμω εἶναι παραφρόνως φιλόδοξος
 ἡ μόνον πρόωρος ; (Ὅμιλεῖ) παραφρόνως φιλόδοξος, δύ-
 νηται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ εἰς τὰς δύο, διότι εἰς τὴν θείαν μου
 εἶναι καλὸ μέρος, ὅπως λέγουσιν ὁ αὐτὸν τὸν ἀθλιὸν κό-
 σμον, φαίνεται οἱ καὶ ἐγὼ εἶμαι μία πλουσία κληρονό-
 μος. Ὡς δὲ τὴν λέξιν «πρόωρος» ἐξηγεῖται θανατόσις,
 εἰς προκρίται δι' ἐμὲ. Ἄλλὰ δὲν ἐξηγεῖται καθόλου, εἰς
 εἶναι διὰ τὴν θείαν μου, διότι εἶναι περισσοτέρον τῶν 30
 εἰδῶν. Ἄλλὰ τότε ποῖα ἐλπὶς ! (Ἡ κ. Βρεβάλ). Ἡ
 θεία μου.
 (Ἡ κ. Βρεβάλ. εἰσέρχεται πολὺ τεταραγμένη, περιγέ-
 ρεται εἰς τὸ δωμάτιον σιωπηλῇ καὶ κινεῖσα νευρικῶς
 τὸ ἀνεμιστήριον τῆς).
 Βερανζέρα. Τί ἔχει λοιπὸν ; (μεγαλοφώνως). Τί
 ἔχετε, ἐξαδέλφη μου ;
 Κα. Βρεβάλ. (μετὰ θυμοῦ) — Καγόνω.
 Βερανζέρα. Ἀλήθεια ;

Κα. Βρεβάλ. Καγόνω ! (Ἐξακολουθεῖ νὰ περιπατῇ.
 Ἄ ! ἀπίστευτον εἶναι ! ἀπίστευτον ! ἀπίστευτον ! Καὶ ἐγὼ
 ἐπίθετα !...
 Βερανζέρα. Τί ἐποθέτετε ;
 Κα. Βρεβάλ. Ὅτι αἱ τὸς ὁ βλάξ μ' ἐλάτρινε.
 Βερανζέρα. Δὲν σᾶς ἀγαπᾷ ;
 Κα. Βρεβάλ. Ὅχι, δὲν ἀγαπᾷ ἐμὲ !
 Βερανζέρα. (καθ' ἐν τῇ). Ὅχι αὐτῆς
 Κα. Βρεβάλ. Ἐχει ἄλλου τῆς ἀγάπης τὸν.
 Βερανζέρα. Ἄλλο ! (καθ' ἐν τῇ). Ἄλλὰ τότε...
 Κα. Βρεβάλ. (μὲ θυμόν) — Γνωρίζεις, τί ἦθε νὰ μοῦ
 ζητήσῃς ;
 Βερανζέρα. Πῶς θέτετε νὰ τὸ γνωρίζω ; (καθ' ἐν τῇ)
 Μὲ παρατηρεῖ μὲ ἀγρότους ὀφθαλμούς.
 Κα. Βρεβάλ. Ἦθε νὰ μοῦ ζητήσῃ τὴν ἐπιτήρησίν μου
 προστασίαν, ... καὶ τὴν ἰδικήν σου, ἀγαπητή μου, πλη-
 σίον τοῦ θεῖου μας, τοῦ ὑπογραμματέως τοῦ ἔθνους, διὰ
 νὰ ζητήσῃ... ὦ ! γελῶ τώρα !
 Βερανζέρα. Διὰ νὰ ζητήσῃ ;...
 Κα. Βρεβάλ. Διὰ τὰ ζητήσῃ θεῖον ὑπαλλήλου τῆς
 Ἀκαδημίας.
 Βερανζέρα. Νομίζεις ;
 Κα. Βρεβάλ. Τὸν κλάδον ὑπαλλήλου ἀκαδημίας ἡ-
 γάπα ὁ νῖος αὐτός ! Ὁ κλάδος αὐτὸς ἦτο ὁ σκοπὸς τῶν
 κρηφῶν του πόθων.
 Βερανζέρα. Δι' αὐτὸ ἦτο ;
 Κα. Βρεβάλ. Δι' αὐτὸ, πρὸ ἐνός μηνὸς ὁ κύριος αὐ-
 τὸς δὲν ἐγκαταλείπει τὸ σαλόνι μου, καὶ δι' αὐτὸ μὲ ἐ-
 ξαντλεῖ εἰς ἀτελευτήτους διωδίας !
 Βερανζέρα. Δι' αὐτὸ μοῦ ζητεῖ διὰ τὰ βλάξ.
 Κα. Βρεβάλ. Ὁ ὑποκριτής !
 Βερανζέρα. Ὡ ! οἱ ἄνδρες ! Τὴν βεντάλιαν σας, πα-
 ρακαλῶ (ἀερίζεται μὲ θυμόν).
 Κα. Βρεβάλ. Τί ἔχεις λοιπὸν ;
 Βερανζέρα. Καγόνω.
 Κα. Βρεβάλ. Ἀλήθεια ; Εὐχαριστῶ μικρὰ μου διὰ
 τὴν λύπην, τὴν ὅποιαν αἰσθάνεσαι τῆς ἀποτυχίας μου.
 Βερανζέρα. Τίποτε, ἐξαδέλφη μου... Οἱ ἄνδρες δὲν
 εἶναι ἐμὴν πρόσταχον φιλόδοξοι !
 Κα. Βρεβάλ. Χωρὶς καρδιά.
 Βερανζέρα. Χωρὶς ψυχὴ !
 Κα. Βρεβάλ. Λοιπὸν ἂς ἀφήσωμεν τὸν κύριον αὐτὸν,
 καὶ ἂς ἐλθῶμεν εἰς σέ, ἀγαπητή μου, καὶ εἰς τὴν παρῶ-
 δοξον ἰδέαν, ὅπου ἔχεις νὰ εἰσελθῆς εἰς τὴν σχολήν.
 Βερανζέρα. Νὰ εἰσελθῶ εἰς... Ὡ ! ἀλλὰ ἀστεειύ-
 μων, ἐξαδέλφη μου !
 Κα. Βρεβάλ. Ἄ ! ἂς...
 Βερανζέρα. Περισσοτέρον ἀπὸ πρὶν θέλω ἤδη νὰ
 εἰσελθῶ εἰς τὸν κόσμο, νὰ χορεύω, νὰ διασκεδάω, νὰ
 κοιμηθῶμαι μάλιστα καὶ νὰ γυρίζω τὴν κεφαλὴν ὀκταν
 τῶν χορευτῶν, ἵνα τοὺς καταστήσω κατόπιν ποῦδ δυ-
 στυχούς.
 Κα. Βρεβάλ. Ἴδού τὰ μόνα στοιχεῖα, παιδί μου !
 δυστυχῶς εἶμεθα πολὺ καλαὶ διὰ τὰ ἀκολουθήσωμεν.
 Ὁ ὑπηρετὴς εἰσέρχεται. Ὁ στρατηγὸς Βρι-
 μοντιέ
 Κα. Βρεβάλ. Αὐτός ! μ' ὅλον οἱ τοῦ ἀπηγόρευσα !
 Καλὰ ! θὰ πληρώσῃ δι' ὅλους.
 Βερανζέρα. Τὸν διώχνετε ;
 Κα. Βρεβάλ. Ὅχι... (Μὲ ἔφος ἐπιτολῆς). Τὸν ὑπα-
 γείνομαι. (Εἰς τὸν ὑπηρετὴν). Εἰπὲ εἰς τὸν στρατηγόν
 νὰ εἰσελθῇ.
 (Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)
 ANTIΓONH II.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

64. Αϊνίγμα

"Ένα γράμμα γαλλικόν
κ' ένα ζῶον συγαμένον
κάμουν, λῦται μου, θεόν
παλαιόν καὶ ξεχασμένον.

65. Αϊνίγμα

Τεῦ ἀφαθήτου γράμμα ἓνα
καὶ μία λίμα ἐνωμένα
ἤμπορουν νερὸ νὰ χύσουν ;
διψασμένους νὰ δροσίσουν ;

66. Γαῖθός

ΥΨΥΨΥΨ καίει Γ εἶδα ΤΤ ἔνοι ΝΕ

67. Φύρδην μίγδην

Ἰ'ηκωστας — Λατοφασφ

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

19ου ΤΕΥΧΟΥΣ

52. Τάφος—φῶς—ὤς.
53. Σ' ἐπρόλαβα πρὶν ἔλθης.
54. Σμύρνη ὄραία.
55. Κλοπή κακὸν ἐπί.

Λύται : Παντ. Κρέτας ἐκ Καίρου 2.—Θωμάς
Σακάκης ἐκ Σύρου 3.—'Ελπίς Μενιτάρχ ἐκ Λαρί-
σης 2.—'Αναστ. Κρήτη ἐκ Πειραιῶς 1.—'Ελπίς Ζί-
φου ἐκ Πειραιῶς 1.—Μιλτ. Ζακωβίου ἐκ Πατρῶν
2.—Μαῦρος Κύνκος ἐξ 'Αθηνῶν 1.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Τ. Τ. Μυτιλήνν. 'Επιστολή ἐλήφθη. Συνδρο-
μητὴς ἐνεγράφη. Σὺς εὐχαριστοῦμεν.—J. M. Mete-
lin. 'Ακόμη δὲν ἀπερσίσαστε νὰ μᾶς γράψητε ;—'Ε.
Π. 'Οδυσσόν. Τὸ διήγημα ἦτο πολὺ ὄραιον. Θὰ
ἐτοιμάσατε καὶ δεῦτερον ;—Ν. Γ. Κεσάνν ! 'Ε-
βαρύνθημεν ὑπομιμνήσκοντες καθήκον σα. Νομίζο-
μεν ἀρκετὰ σὺς ἐγράψαμεν. 'Απαντήτατε.—Γ. Π.

Σύρον. 'Ελάβατε δελτάριόν μᾶς ; Περιμένομεν ἀπο-
τέλεσμα.—Σ. Π. Θέρσιον. 'Επιστολή καὶ συνδρομαὶ
ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Μ. Α. Μ. Πλωμάριον.
Σὺς ἐνεγράψαμεν καὶ ἀναμένομεν ἐμβάσμα.—Α. Ζ.
Θεοδοσιαν. Δελτάριον ἐλήφθη. Τόμος σὺς ἀποτέλ-
λεται πρὸς αἶμα. — Γ. Π. Moschi. 'Επιστολή καὶ
χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ, γράφομεν
—Μ. Δ. 'Ανδρον 'Επιστολή, χρήματα καὶ ἀπο-
δείξεις ἐλήφθησαν. 'Ἐχει καλῶς.—Δ. Ι. Σ. Βυρητόν
Συνδ.ομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. 'Αγγελία κα-
ταστήματος δημοσιευθήσεται.—'Α. Κ. Μασσαλίαν.
'Επιστολή καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν
πολὺ διὰ μεγάλην προθυμίαν σας.—Μ.Κ.Κων)πολιν.
Συνδρομὴ ἐλήφθη, σὺς ἐνεγράψαμεν.—Ε. Π. 'Οδυσ-
σόν. Περιμένομεν ἀνυπομονῶς ἐπιστολήν σας καὶ
λοιπά.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΚΗ ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ

Μεγάλην ἐκδοῦλευσιν θέλομεν παρέχει ἐ-
φεξῆς τοῖς ἡμετέροις συνδρομηταῖς διὰ τῆς
ἀποκαλύψεως παντὶ βουλομένῳ τῆς προε-
ωπικῆς ιδιότητος του, ἥτοι τοῦ χαρακτή-
ρος του, προσόντων καὶ ἐλαττωμάτων του,
διαγνώσεως δηλ. τῆς ψυχικῆς του καταστά-
σεως, ἥτις ἐστὶ ἀπὸ πολὺ τιμὸς διὰ τὸ
εἰγῶθι δεαυτὸν, πρὸς μελέτην καὶ ὀδηγίαν
τῶν πράξεων του ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ
μέλλοντι καὶ ἐπὶ τῇ βάσει προσδότη, εἰ
δυνατὸν, φωτογραφίας, ἀποστελλομένης ἡ-
μῖν μετὰ σημειῶσ ὡς ἀκριβοῦς ὀπισθεν αὐ-
τῆς τοῦ ὀνόματος, ἐπαγγέλματος, ἡλικίας
καὶ τόπου διαμονῆς τοῦ ἀναφερομένου ἀ-
τόμου.

'Εὰν θέλη τις λοιπὸν νὰ μάθῃ τὸν χαρα-
κτῆρα, προσόντα καὶ ἐλαττώματα τινός,
δὲν ἔχει ἢ νὰ εἰσὶν τὴν φωτογραφίαν του
καὶ θὰ λάβῃ μετὰ μίαν ἐβδομάδα ἐγγράφον
καὶ ὀρισμένην τὴν ἀπάντησιν.

Πᾶσα ἀποστολὴ φωτογραφίας θέλει δυ-
νοδεύεσθαι καὶ ἐπὶ β δραχμῶν, δι' ἔξοδα
τῆς σχετικῆς ὑπηρεσίας.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Π Ρ Ι Ν Τ Ε Ζ Η

Κατασκευὴ καλλιτεχνικῶν τυπογραφικῶν
ἐκμαγείων, clichés, διὰ τὴν εἰκονογράφη-
σιν ἐφημερίδων, περιοδικῶν, βιβλίων, ἐπιστη-
μονικῶν συγγραμμάτων, τιμοκαταλόγων ἐμπο-
ρικῶν κ.τ.λ.

Πλουσιωτάτη συλλογὴ εδρῖσκειται παρ' ἡ-
μῖν, κοσμημάτων, τίτλων, συμβόλων ἐργοστα-
σίων, προσωπογραφῶν καὶ παλαιὰ clichés
ocasion διαφόρων εἰδῶν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Γωνία Εὐρυπίδου — Σωκράτους ?

ΤΥΠΟΙΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ»

1—ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ—1